

egmont højskolen

Årsskrift 2023

Udgivet af

Egmont Højskolen og
Egmont Højskolens Elevforening

Redaktion

Eva Carlslund
Michael Pedersen
Søren Møllgaard Kristensen
Stevie Kørvell

Egmont Højskolen

Villavej 25, Hou
8300 Odder
tlf. 87 81 79 00
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk
facebook.com/egmonthojskolen/
instagram.com/egmonthojskolen/

Elevforeningen

v/Jens Bork
Vestervænget 39
7323 Give
tlf. 75 73 19 95
elevforening@egmont-hs.dk
elevforening.egmont-hs.dk

Tryk

Johansen Grafisk
Niels Kjeldsens Vej 25
7500 Holstebro

December 2023

Forsidefoto: Søsætning og indvielse af Birgit efter en større ombygning.

Årsskrift 2023

Indhold

Prolog	5
Enhver begyndelses mulighed	6
Elever sørger for hjem til fuglene.	9
Ålegræs og stenrev	10
Showtime	12
Studieture	14
RØST taler ved Festivillavej.	16
Tale ved Grundlovsdag	18
Tale ved Birgits genindvielse.	23
Stig er østjysk turist i kørestol: – Her er det let at komme rundt.	26
Vi kan ændre tingene	29
Kan du ikke komme til bølgerne, kommer de til dig:	30
Center vil lave vandkant for handicappede	30
Fra et liv <i>på trods</i> , til et liv <i>med</i> et handicap	32
Et sprog på 29 tegn	35
Jeg taler og takker, fordi jeg er	36
Sommerkurser	40
Hvorfor er du så dejlig?	42
En plads for alle	46
Og prisen går til	48
Årets foredrag og koncerter.	52
Hvordan åbner vi højskolerne op.	56
Elevstævnet 2023	58
Elevforeningens bestyrelse	61
Elevhold forår 2023	62
Elevhold efterår 2023	63
Skolens ansatte.	64
Skolens bestyrelse	65

Prolog

Kære læser af årsskriftet.

Mens Stevie og jeg sidder på kontoret og rykker rundt på de sidste tekster og billeder i årsskriftet, som I holder i hænderne, daler sneen lige så stille og roligt ned udenfor og dækker alt med et pudderhvidt lag og minder mig om Helge Rodes tekst fra Højskolesangbogen (271):

*Der er ingenting i verden så stille som sne,
når den sagte gennem luften daler,
dæmper dine skridt,
tysser, tysser blidt
på de stemmer, som for højlydt taler.*

Imens danses der om juletræet i Bierummet, hvor kollegers børn og børnebørn lige om lidt får slikposer af julemanden, som nok i virkeligheden er Poul Erik. Eleverne er næsten færdige med at ordne Lillesalen efter gårsdagens store bryllupsfest og hele foyeren er fyldt op med julepynt, træer og nisser i dobbelt mandshøjde fra lørdagens julefrokost for gode gæster i hallen. Ind mellem det hele snor gæster til Vandhalla sig frem til de frivillige i billetlugen, som sørger for, at der også i vinterkulden kan bades i det varme vand.

Vi er med andre ord et hus, hvor der altid udspiller sig masser af aktivitet og liv, selv på en rolig og fredfyldt søndag. Noget af det liv, der

er levet gennem dette år, begivenheder og nyskabelser har vi prøvet at fastholde her i årsskriftet.

I fredags læste jeg Paul Austers "Auggie Wrens Julefortælling" op for eleverne i Bierummet.

I denne fortælling har Auggie fotograferet det samme sted på nøjagtigt samme tidspunkt hver dag gennem de seneste tolv år og viser stolt stakken af albums med de mange tusinde billeder frem til Paul, som hurtigt og uforstående bladrer albummene igennem. "Du går for hurtigt frem. Du opfatter det aldrig, hvis du ikke sætter farten ned", siger Auggie, og Paul indser, at hvis man ikke giver sig tid til iagttagelse og dvæle, ser man aldrig noget fuldt ud. Han indser også at Auggie fotograferer tid – både naturlig og menneskelig tid.

Vi håber, at I i en rolig stund vil give jer tid til at gå på opdagelse i årsskriftet og se og dvæle ved minder, tanker, værker, oplevelser og Egmontliv, som det har udformet sig i løbet af det forgangne år.

God fornøjelse, glædelig jul og godt nytår.

På vegne af os alle på Egmont Højskolen

Søren Møllgaard Kristensen

Enhver begyndelses mulighed

Tale til eleverne ved start af forårssemesteret

– af Søren Møllgaard Kristensen, forstander

Kære allesammen

Jeg vil gerne byde jer allesammen varmt og hjerteligt velkommen til forårssemesteret 2023 på Egmont Højskolen. Hvor er det dejligt at se jer sidde her sammen. Fyldt med liv, varme og lys. I modsætningen til hvordan højskolen tog sig ud mellem jul og nytår. Noget mørk, en kende kold og uden det fantastiske liv, som er flyttet ind sammen med jer over det seneste døgn. Tak fordi I er her. Vi skal starte med at synge en sang fra højskolesangbogen, en bog som jeg håber bliver vores fælles passion i løbet af semesteret, nemlig nummer 22: "Denne morgens mulighed".

*Denne morgens mulighed
Vi har luft i vore lunger
Hænder, øjne, ører, tunger
Levende og glade unger
Denne morgens mulighed
Denne morgens mulighed*

*Denne morgens kærlighed
Frugter af den fryd vi så'de
Alt blev givet os af nåde
Her er svar på livets gåde
Denne morgens kærlighed
Denne morgens kærlighed*

*Denne morgens munterhed
Her hvor nattens mørke brydes
Her hvor lysets skaber lydes
Se hvor muntert alting frydes
Denne morgens munterhed
Denne morgens munterhed*

*Denne morgens mulighed
Hang du fast i glemte dage
I en fortid, som kan nage
Alt blir givet nyt tilbage
Denne morgens mulighed
Denne morgens mulighed.*

Tak for sangen.

Måske er det mærkeligt, at vi her ind under aftenen synger en morgensang. Og dog. Sangen beskriver enhver morgen som en ny start, en ny begyndelse, en slags fødsel kunne man fristes til at sige.

Den tyske filosof og politolog Hannah Arendt har om nogen kredset om fødslen som begreb. Hun beskriver fødslen som selveste "miraklet, der redder verden", og som det, der "giver håb og tro" i den menneskelige tilværelse. Det gør den, fordi ethvert nyt menneskes tilblivelse i egen ret forlænger og fornyer verden og giver håb om handling.

For når vi mennesker kan skabe noget så smukt, noget der har en så umiddelbar og ubetinget indvirkning på den eksisterende verden, så minder det os om muligheden for at handle, ikke bare i biologisk eller mirakuløs forstand, men også i den forstand, at vi som mennesker gennem vores handlinger kan føde muligheder i andres liv. At uanset om vi er 49 år eller 22, om vi er gående eller kørende, så er det aldrig for sent at begynde.

Man kunne sige at sådan fødes ethvert menneske, enhver dag og altså også i vores tilfælde ethvert højskoleliv og ethvert semester, med muligheden for at handle, således at vi igennem vores handlinger kan føde muligheder i andres liv.

Det er også det, vi sang om sammen i Johannes Møllehaves sang. Om denne morgens eller dette semesters begyndelse. Dette højskolelivs mulighed, kærlighed og munterhed, og muligheden for at få givet alt nyt tilbage og måske finde svar på livets gåde?

Det er ikke sikkert, vi skal regne med at kunne finde et entydigt svar på livets gåde. For en del år tilbage overværede jeg en samtale, hvor Leif Sylvester, gøgler af guds nåde, Kim Larsens legekammerat og billedkunstner, sagde, at han havde samlet en vigtig livsindsigt op et sted, han ikke helt kunne huske, men at det lød nogenlunde således: "Følg gerne dem, der søger sandheden, men flygt, når de siger de har fundet den".

Jeg har sidenhen stødt på noget lignende hos André Gide, den franske forfatter, som sagde: "Tro den, som søger sandheden; tvivl på den, som finder den". Eller hos Jens Martin Knudsen, den danske fy-

siker og Mars-forsker, Marsmanden blev han kaldt i folkemunde, som formulerede det sådan her:

“Slå følge med dem der søger sandheden, og vær på vagt overfor dem, der mener de har fundet den.”

Mennesker fra litteraturens, videnskabens, gøgleriets, og billedkunstens verden formulerer således enslydende, at der ikke findes en endegyldig sandhed, men at det er vigtigt at lede eller søge efter, måske ikke en sandhed, men så i hvert fald mening eller noget meningsfuldt.

Og det er svært at finde alene. Men sammen kan vi stille de spørgsmål vi alle er stillet lige overfor:

Hvad er et menneskeliv for en størrelse? Hvad stiller vi op med det liv vi lever – sammen? Og i den fælles afsøgning, vokser vi måske tættere sammen og lærer noget om og af livet – og ikke mindst om og af hinanden.

Når man kigger ud over jer alle sammen en dag som i dag, kan alle os, der er her på Egmont, ikke undgå at føle det som et stort privilegium at møde en hel sal af mennesker, der af egen fri vilje har valgt højskolen.

Da man i sin tid startede Egmont Højskolen, og i hvert eneste øjeblik siden, har det krævet en stor indsats af en helt masse frie viljer. Det har krævet, at der har været mennesker, der af egen fri vilje har udtænkt idéerne, værdigrundlaget og menneskesynet bag skolen. Det har krævet at mennesker fra både nær og fjern af egen fri vilje har villet bakke projektet op. Bestyrelser, der af egen fri vilje har valgt at lægge et stort arbejde i bestyrelsesregi. Medarbejdere er kommet til af egen fri vilje, fordi de har troet på projektet og har kunnet identificere sig med idéerne og værdierne bag. Forældre og allervigtigst eleverne har af egen fri vilje besluttet at lægge ikke ubetydelige år af deres liv i lige præcis disse rammer, fordi det vakte en genklang i dem.

Når man samler og akkumulerer alle disse frie viljer, giver det en kraft og en styrke til at gøre noget ganske særligt, og alle muligheder er åbne, begrænsninger og barrierer kan overvindes, i det liv, der udspiller sig på det der er eller bliver vores allesammens højskole.

Jeg tror de frie viljer er helt afgørende for den måde vores liv på højskolen fungerer på, men i ligeså høj grad den måde vi hænger sammen på i hele samfundslivet. At der er en stor grad af frivillighed og

frivillige mennesker der involverer sig i sager og aktiviteter de tror på og finder mening i. Selv dronningen nævnte det i sin nytårstale, da hun talte om:

“... den lokale klub eller forening, hvis eksistens er båret af et stort engagement hos ledere, trænere og mange frivillige. Det kræver vedholdenhed, gejst og hjerteblod. Mange timer går med planlægning og forberedelse, og når det hele bliver skudt i gang, er det den store forløsning.”

Den forløsning, dronningen omtaler, håber jeg også på, at vi kommer til at opleve sammen i løbet af semestret.

For efterhånden mange år siden, da jeg underviste i dansk, skrev en af eleverne, Sofie, i et essay: “Aldrig har jeg leget med så megen vilje”. Den sætning er kraftfuld. Jeg håber også, at I vil være med til at lege, skabe og leve med så megen vilje.

Nogle af de værdier, som Egmont Højskolen og vores mere end 65 års historie er funderet på er: Værdighed, Myndighed og Solidaritet.

Disse begreber lader sig ikke lige beskrive kortfattet eller entydigt, men jeg vil gerne komme med et bud, som jeg håber, at I har lyst til at gøre til genstand for samtaler og udfordre og udforske i løbet af året.

Værdigheden kan forstås både som et grundlæggende menneskeligt begreb og som det de gamle grækere med bl.a. Aristoteles kaldte en dyd – arete. Kigger man på det som en dyd, er det at optræde og handle værdigt i alle situationer og udstråle en fundamental menneskelighed, som kan virke både bevægende og inspirerende.

Som et grundlæggende menneskeligt begreb har det at gøre med, at ethvert menneske er et formål i sig selv. Mennesket kan ikke prissættes men har en indre iboende værdi – en værdighed – fordi det er lige præcis det menneske, det er. Vi er lige meget værd. Vi er ligeværdige.

Myndigheden har at gøre med magt, agt og kompetence. Eller hvis man kigger på det engelske ord for myndighed – empowerment – ikke bare magt, men også kraft. Livskraft. Det selvberørende menneske som kan eller bliver i stand til at bestemme over sit eget liv, og at have ansvar for både eget og andres liv. Myndighed kan også være, når du er i stand til at sætte din selvforståelse og forståelse af omver-

den på spil i mødet med den anden eller de andre. Når du tør åbne dig for det uafgjorte, forstyrrende og fordrende i fortroligheden.

Solidaritet er at stræbe efter, at alle mennesker har de samme muligheder. Det solidariske menneske er villigt til at bidrage, således at andre får de muligheder, han eller hun selv tager som en selvfølge. Solidaritet kunne betyde: at stå ved siden af. Eller at besidde evnen til at stå ved siden af. Og solidariteten er gensidig: At stille sig ved siden af den der har brug for hjælp og se sagen fra hans eller hendes side – og vice versa, at man modsat også evner at se sagen fra den hjælpendes side. Vi har med hinanden at gøre. Vi er gensidige afhængige af hinanden. Vi tager vare på hinanden.

Og værdierne og begreberne kan jo ikke nøjes med at være ord. Vi må udleve dem og bære dem uden på tøjet. Og vi må udleve dem i et forpligtende fællesskab.

Et fællesskab, hvor vi insisterer på at se mulighederne i stedet for begrænsningerne. Hvor mennesker med vidt forskellige livsvilkår og livssituationer kan mødes, lære og udveksle erfaringer, viden, drømme, ønsker og håb for fremtiden – og udleve det i samspillet, mens vi holder god højskole

Vi vil stå på hænder for jer, vi vil udfordre jer. Vi vil sætte jer fri og vi vil kræve noget af jer. Vi vil give jer svar og stille jer spørgsmål og lede efter svarene sammen. Vi vil give jer ansvar og tage det sammen med jer. Vi vil skabe et sted, hvor I føler jer hjemme sammen med os.

Vi vil insistere på, at I skal være med til at skabe livet på Egmont og holde bragende god højskole, hvor man tager sig af hinanden, tager om hinanden, tager hinanden seriøst, tager sig selv uhøjtideligt, tager afsted fra og kommer hjem til, tager del i, ja i det hele taget tager livet og højskolelivet på sig.

Slutteligt skal I vide, at vi glæder os meget til i år. Vi glæder os til undervisningen. Vi glæder os til samtalerne. Vi glæder os til at skabe sammen med jer. Vi glæder os til at få en fælles hverdag sammen. Vi glæder os til at være nysgerrige og at forundres sammen med jer. Vi glæder os til at vi skal græde af grin.

Vi glæder os til, at I vil udnytte skolens muligheder, og til at I vil udfolde og udfordre jeres eget og hinandens liv, fagene og de sociale sammenhænge. Vi glæder os til at lære jer – og jeres liv at kende. Vi glæder os til at holde rigtig god højskole sammen med jer. At holde om, at holde ved, at holde ud, at holde fast, at holde af, at holde sammen.

Vi glæder os.

Velkommen til værdigheden, myndigheden og solidariteten.

Velkommen til mangfoldigheden, til mulighederne og til de brede, åbne døre på Egmont Højskolen. Velkommen!

Tak for ordet.

Elever sørger for hjem til fuglene

Fuglehuse i Egmont Højskoles Park var et introforløb til faget Skruer Akademiet. Mejse- og Musvit Kolonien på pæle i parken, er et elevprojekt. Det var en hel fantastisk måde at introducere værktøjer til de elever, som havde valgt Skruer Akademiet, og samtidig give et bidrag til naturens fugle og for menneskets æstetiske sans – idet et fuglehus ikke "kun" er et fuglehus! Det er simpelthen kærlighed for øjet, når vi går en tur i naturen.

“Vi er mega taknemmelige for elevernes indsats og bidrag til parken, som er fælles, og derved kan vi alle nyde og beundre fuglehus kolonien!” siger lærer Ann Jeppesen.

Ålegræs og stenrev

– af Søren Bøjer, højskolelærer

Ålegræs

En forårsdag i 2023, havde eleverne på Egmont Højskolen en dag med biodiversitet som emne. Det var en dag, hvor vi plantede ålegræs i havet og lavede insekthoteller til skovbryn på skolen. Denne dag var en del af et større fokusemne i forårets fællesundervisning. Vi havde flere højskoleaftener, hvor naturen var omdrejningspunktet. Bl.a. kan der nævnes Cecilie Rubow og Morten Rosenvold Villadsen. Og så havde vi denne faglige fredag ved kysten.

Det, at plante ålegræs i havet, er simpelt. Ålegræsset skal hentes et sted, og så genplantes det nye sted. Det gavnlige for at udplante ålegræs i havet, er at ålegræs enge er gode til at optage både næringsstoffer og CO₂ i vandet. Herudover er det et biotop sted for dyrelivet, hvor yngelfisk kan gemme sig og finde føde. Ålegræsset har tidligere fandtes over store områder i det sydlige Kattegat, men har i dag brug for en hjælpende hånd, for at genetablere sig. Det, at plante ålegræs ud, er noget, som foregår en del steder rundt om i Danmark, og ses som en af måderne, hvorpå vi kan være med til at forbedre havets tilstand.

Dagen inden vores faglige fredag var vi 10 mennesker af sted i joller syd for Søby Rev og fik indsamlet 10 store murerbaljer med ålegræs. Fredagen startede med morgensamling ved vandet og herefter var det på med arbejdshandskerne. Over 100 mennesker stod og gjorde ålegræsset klar til udplantning, 30 elever var i dykkertøj for at plante ålegræsset, og nok 20 mennesker i kajaker transporterede løbende ålegræsset ud til dykkerne. Derudover fik vi også hjælp fra HMI's dykkerlinje til udplantningen. For den gode stemnings skyld arrangerede vi også bål madlavning og spiste frokosten nede ved vandet.

Vores oplevelse var, at eleverne havde en god dag, samtidig med at de i kraft af deres antal var i stand til at udføre et sådant naturgenopretningsprojekt på bare én enkelt dag. Forårsholdet på Egmont Højskolen fik i alt udplantet 6500 planter ved vores egen kyst her ud for Egmont Højskolen.

Stenrev

Et andet naturgenopretningsprojekt, som foregår her i Hou, er etablering af stenrev. Det er en lokal frivillig gruppe, som har fået doneret 3.9 mio. kr. af Velux Fonden. I sommers blev der udlagt et stenrev ud for Egmont Højskolens lange badebro. Her blev der lagt 1500 kubikmeter sten i havet, og udgør nu en ny biotop, hvor planter og dyr kan leve og vokse.

Stenrev i havet er et vigtigt fundament for at livet i havet kan etablere sig. Fisk kan gemme sig og finde føde, og mange planter er afhængige af stenene for at hæfte sig fast. Faktisk har vi som samfund "stenfisket" alt for mange sten op af havet til brug ved eksempelvis havnemoler og andet byggeri. Så ironisk nok, er vi nu nødt til at lægge sten tilbage i havet!

Stenrevsgruppen ved Hou har også fået udlagt sten syd for Hou Havn og kommer også til i foråret '24 at etablere et større stenrev ved Dyngby på omkring 3500 kubikmeter. Når man i dag, få måneder efter at stenene er kommet i havet, dykker på stenrevet ved Egmont Broen, ser man, at der allerede er flyttet mange beboere ind. Der er et rigt liv af små fisk, snegle og krabber, og planterne gror hastigt på revene. Der er også allerede set både torsk og hummer, så det lover godt for Hous nye stenrev.

Showtime

Glimt fra forårets teaterkoncert

RØST taler ved Festivillavej

KONTROL

– af Emil Widding, højskoleelev

Jeg havde en gang en drøm
En drøm om at have kontrol.
Over mit liv.

Et liv hvor jeg bestemte.
Jeg to styringen.
Hvor jeg bestemte selv
hvordan mit liv skulle leves.

Jeg tog kontrol

På trods af mine mange udfordringer
Lod jeg mig ikke stoppe
for jeg var en ung frisk mand med
håb, Drømme, ambitioner.
Jeg ville selv indrette mit liv
Og jeg vil leve det.

Jeg tog kontrol

Men jeg havde brug for hjælp.
Jeg har brug for hjælp
... til praktiske ting
For jeg har et handicap.
Det var meningen at i skulle støtte mig
Jeg havde brug for jer
Jeg har brug for jer
Er afhængig af jer
Håbede at i vil hjælpe mig

I prøver at tage mine drømme fra mig
Men de vender konstant tilbage som forårs-
blomster i maj
Mit eget sted kun for mig
Et sted hvor jeg er fri
Som en lystig hund i en kornmark
Nu skinner solen
Og den skinner kun på mig
De tog kontrol

Jeg kæmper for at finde min vej
Men jeg rammer en mur
En høj mur bygget af jer
højere magter tager over mig
Kontroller mig
De mener noget andet end jeg.
De har andre planer for mig
De tager friheden fra mig
Er ligeglad med mig

De tager kontrol

Jeg har jeg forsøgt at tage kampen op,
Vise jer
At jeg udmærket selv kan tage ansvaret for
mit liv
Men de mener noget andet,
de har allerede taget deres beslutninger
Og bestemt hvordan mit liv skal leves

De tager kontrol

det er en lang, og hård kamp med dem
de er fastholdende, afgrænsende, begræn-
sense
deres beslutning dikterer mine muligheder
For at leve mit drømmeliv

De tager kontrol

Men jeg giver ikke op
For jeg kæmper
jeg vil ikke lade dem vinde og tag kontrollen
fra mig.
For i sidste ende hvad er et liv
Hvis vi ikke selv har kontrol over det

Jeg tager kontrol

Jeg er rasende

– af Signe Lange, højskoleelev

Jeg er rasende.

Hvorfor mig? Hvorfor ikke ham i baren eller hende lige dernede? Hvorfor lige præcis mig? Jeg er rasende, eller er jeg?

Jeg hedder Signe, og jeg har et handicap, men jeg har et helt særligt handicap. Det er nemlig opkaldt efter mig. Det passer! Og dog. Jeg har selv døbt mit handicap, fordi det kan lægerne åbenbart ikke finde ud af, så jeg døbt mit handicap Signe Syndromet. Så ja, jeg er ret unik, men jeg gider ikke være unik. Jeg vil bare være ligesom, ja dig i baren eller dig lige dernede. Jeg vil bare være normal.

Jeg er rasende, eller er jeg?

Der er titusinde danskere der har CP og tretusinde, der har muskelsvind, men kun én som har Signe Syndromet: mig!

Jeg er rasende, eller er jeg?

Nogle gange tænker jeg: Jeg er et rumvæsen, som er sendt her til af en grund, men eftersom jeg i morgen fylder 22, tænker jeg ikke så meget på det mere.

Jeg er rasende, eller er jeg?

Mellem fem og seks tusind danskere har Parkinson, det har jeg ikke, men det ligner det jeg har.

Jeg er rasende, eller er jeg?

Nej, det tror jeg ikke. Jeg hedder bare Signe, og jeg er ikke normal, men hvem fuck gider at være normal? Der står på min Facebook, at jeg har været normal. Det var de værste 5 minutter af mit liv, men jeg har aldrig været normal, så jeg kan faktisk kun tænke mig til, hvordan alle jer uden Signe Syndromet har det. Hvor røvsygt det må være, men vent nu lige lidt: Du har sgu da angst, og du har måske en forælder, der drikker, og det har måske påvirket dig og måske har det ikke, og du er højst sandsynligt ordblind. Måske er vi alle unikke? Vi har alle noget vi kæmper med.

Jeg hedder Signe, og nogle gange er jeg rasende.

Men så kom og spørg om, hvordan det er at have Signe Syndromet, og så spørger jeg hvordan du er unik, og hvad dit Signe Syndrom er?

Tale ved Grundlovsdag

Indvielse af Uderum i Skovhaven

– af Bente Kloppenborg

Vi sidder her i det dejlige solskinsvejr ved kanten af Egmont Skovhaven. Og lige om lidt skal vi indvie de nye flotte uderum, som I måske allerede har besøgt.

At vi i år har flyttet vores traditionsbundne grundlovsmøde fra vandet til bjerget skyldes at et lidt mistrøstigt bæredygtighedsudvalg mødtes en kold novemberdag i 2019. Vi var fire højskolelærere som forsøgte at knække koden til hvordan man formidler klimakrisens og biodiversitetskrisen voldsomhed uden at gå helt i sort. Det er ret svært med så store og dramatiske emner.

Pludselig siger Maria: Jeg tror vi skal lave en skovhave. Og selvom vi andre ikke rigtig vidste hvad en skovhave var, så var der magi i ordene og det tændte det lille grønne lys i novembermørket vi havde brug for.

Så gik det stærkt. Der gik både flow og corona i den på samme tid. Vi fandt hurtigt frem til den mest øde og glemte plet på højskolen: Bjerget her ved siden af. Det er al overskudsjorden fra Vandhallas byggeri: Leret og egentlig helt umuligt at dyrke. Men det vigtige på det tidspunkt var, at vi ikke ville ligge i vejen og at ingen kunne have indvendinger mod vores projekt.

Siden Maria sagde de forløsende ord og fordi månen og stjernerne var faldet i hak, så lykkedes alting.

- Vi skaffede penge fra både elever og FFD,
- vi fik lavet et skovhave design
- og ikke mindst så knoklede en masse elever sig gennem Coronatiden med at anlægge bede, grave hårnålesti, plante og så.

Det bedste var, at vi kunne mærke at det var rigtigt at kombinere det grønne der gror, med bekymrings snakke om det grønne, vi er ved at miste.

Da vi havde kastet rundt med kompost, hestemøg og planter i halvandet år og skovhaven var ved at tage form, kunne vi mærke at noget var galt. Vi manglede et centrum i haven. Vi var kede af, at hver gang det støvregnede, eller blæste lidt rigeligt fra vest. Så måtte vi køre Mikkelt og alle de andre kørestolsbrugere et andet sted hen. Det havde vi det ikke godt med. Det er ikke sådan vi forstår rummelighed her på Egmont.

Heldigvis stod Stjernerne og universet rigtigt igen.

- Hededanmarks dygtige havearkitekt læste vores drømme om tilgængelige læringsrum og kom med et design til uderum der både respekterer universel design og det utilgængelige terræn, vi har valgt til skovhaven.
- Ansøgninger til de 3 fonde Hedeselskabet, Friluftsrådet og VILLUM FONDEN blev sendt af sted i løbet af sidste forår – og til vores store glæde forstod de vores drøm og svarede hurtigt og positivt tilbage.

Nu er vi så her i dag og skal indvie de nye læringsrum, som vil sikre os et centrum og det hjerte- og fordybelsesrum for alle, der kommer i skovhaven, som vi har manglet – og sikre, at alle kan være med i blæsevejr og regnvejr.

I dag er det solskin. Men på trods af det smukke vejr og de fine kulisser, så sidder vi også lige midt i en af de vejrfænomener vi kommer til at vænne os til: En tørke lur og meteorologer spår, at vi måske får en sommer hvor tørken er mere vedvarende end i 2018. Så det dejlige solskin er sådan set også skræmmende. For det er jo netop tegn på den klimakrise er midt i. Klimaforandringer er ikke noget der sker i fremtiden. Det er lige her. Lige nu. Og gør vi ikke noget drastisk, så vil klodens gennemsnitlige temperatur være steget med 3 grader inden udgangen af dette århundrede.

En hel del af de unge som er her på højskolen og især en del af dem der har været med til fag herude i skovhaven er som så mange andre unge i Danmark i dag optaget af hvordan vi allesammen får en "grøn retfærdig fremtid". Hver fjerde danske unge kvinde overvejer, om hun vil sætte børn til verden pga klimakrisen....Det inkluderer jo så sandsynligvis flere her på pladsen – og personligt ved jeg, at min egen drøm om at få børnebørn er pæn usikker.

Så hvad har det med grundlovsdag og de skønneste læringsrum vi står til at indvie at bestille?

Til Grundlovsdag er det jo altid en god ide at tænke over hvad vi bruger grundloven til og hvorfor vi fejrer den og demokratiet.

I de her år er der mange af os klimatosser og grønne mennesker som godt kunne ønske os en modernisering af Grundloven og at hensyn til klima og biodiversitet bliver skrevet direkte ind i grundloven. Fx foreslår Danmarks Naturfredningsforening, at retten til en rig natur, et klima i balance, retten til rent vand og retten til et rent miljø skrives ind som rettigheder i vores grundlov. Det bliver en spændende diskussion at være en del af. Og forhåbentlig er det den slags diskussioner der også skal fylde i de nye uderum.

Hverken højskolen eller jeg som lærer har svarene til de unge eller mig selv om hvordan vi løser de store kriser, men vi kan være med til at tage samtalerne, italesætte mulige løsninger, snakke om det gode liv på trods – det er jo ligesom en del af Egmont højskolens DNA – at have fokus på det gode i livet på trods.

Vi har fået skabt en skovhave og nogle fantastiske uderum, som tilsammen giver os nogle faciliteter, hvor vi sammen kan forbinde os med naturen, lære at spise plantebaseret, lære om flerårige planter og jordbehandling, lære om grokraft på alle måder, skabe fællesskaber om alt det der binder os sammen og i det hele taget fysisk og mentalt at SÅ håb om at vi kan klare det der kommer.

Det er meningen med skovhaven. Det er meningen bag uderummene som vi håber kommer til at spille en central rolle for at så mange fag, elever og sommerkursister kan komme mere udenfor, nyde livet og finde det overskud der skal til for at se den virkelighed, vi lever i i øjnene.

Et citat af Greta Thunberg lyder. "For mig er håb ikke noget, man får. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til og skabe. Man kan ikke opnå det passivt ved at stå og vente på, at andre gør noget. Håb er at handle.". Det gør vi her i Skovhaven. Det vil vi fylde Uderummene med. På vores måde og i vores tempo.

Endnu engang tak til alle bidragsyderne, alle donorerne og alle eleverne, pedellerne og især en stor tak til de der gør denne indvielse mulig, nemlig VILLUM FONDEN, Hedeselskabet og friluftsrådet.

Vi har faktisk valgt at donorskiltene skal sættes på vores centrale vandpost i hjertet af skovhaven. Synlige for alle – og bogstaveligt talt derfra haven og det håb, der knytter sig til skovhaven, bliver vandet

En flot og solbeskinnet fredag d. 9. juni fejrede vi lidt forsinket Hou Søsportcenters 25 års jubilæum med en stor og velbesøgt konference om “Fremtidens turisme for og med alle”, søsætningen af det tilgængelige skib “Birgit” på en menneskedækket havnekaj og med et brag af en koncert med Poul Krebs i en fyldt hal. Det var på alle måder en skøn og vellykket dag, hvor i omegnen af tusinde mennesker både blev klogere, kippede med flaget og blev godt underholdt. Vi har samlet artikler, taler og billeder fra dagen for at I kan få en fornemmelse af, hvad den fejring og festdag bød på.

Tale ved Birgits genindvielse

— af Annie Christensen, projektmedarbejder

Nej, hvor har vi glædet os til denne dag, hvor Birgit officielt gensættes. Og at det netop sker i dag, hvor Hou Søsportcenter fejrer sit 25-26 års jubilæum, kunne ikke være mere passende. Hele dagen har vi beskæftiget os med Turisme for alle og Birgit er et flot eksempel på fuld tilgængelighed også for de medborgere, der er udfordrede på mobiliteten. Og når I lige om lidt kan gå ombord, håber vi, I kan se, at det ikke bare er mundsvejr og fedt flæsk, men at vi virkelig har taget tilgængeligheden alvorligt.

Som mange nok husker, var søsportcentret i mange år ejer af en herlig hjemmевærns-kutter, som med værftets mellemkomst var gjort fuldt tilgængelig også for kørestolsbrugere. På et tidspunkt blev omkostningerne ved at vedligeholde Betty, som hun hed, så store, at vi var nødt til at komme af med hende og længe har vi savnet en tilsvarende mulighed for at tilbyde sejlads også til kørestolsbrugere, som gerne vil blive i stolen under ombordstigning og under selve sejladsen. De, der har fulgt skolens sejlads hold har kunnet se, at elever og kursister sejler i alt muligt uanset funktionsevne, men nogle gange betyder det, at sejleren må løftes eller kranes ombord. Med Birgit er vi back in business.

Som mange også ved, er Birgit bygget af Erik Petersen, Hou Værft og Bådebyggeris mangeårige og navnkundige ejer. Erik byggede hovedsageligt fiskekuttere, men engang i 60'erne, besluttede han og hans kone Birgit kaldet Putte – måske var det hende, der besluttede det, Hou har altid været fuld af stærke kvinder – at de selv ville have et større skib til familiesejlads. Navigare necesse est. Erik og hans kone Birgit brugte skibet i mange år til sejlader både i hjemlige farvande og under mere eksotiske himmelstrøg. Inde på Egmont Højskolens hjemmeside under projekter kan I høre et interview med Erik, hvor han fortæller om Birgit og de mange glæder, han og familien oplevede ombord. For nogle år siden besluttede Erik, at Birgit nok ikke kom ud og sejle under hans kyndige hænder igen. Han ville gerne sælge den, men syntes, det kunne være sjovt, hvis Birgit kunne blive i Hou, hvor hun jo altid havde haft hjemme, og Poul Erik Fink tog initiativ til at prøve at skaffe nogle penge til restaurering og ombygning, så Birgit fremover også kunne medtage brugere af kørestole. Skibet var stort nok, men selvfølgelig skulle der flyttes rundt på både master og dog-

house, så der blev etableret et stort nok dæk. Nu er det jo ikke første gang, Egmont Højskolen har prøvet at skaffe penge til skibsprojekter.

I slutningen af 90'erne, hvor søsportcentret netop havde overtaget værftet, og økonomien skrantede lidt, sendte vi en ansøgning til EUs Socialfond om støtte til et projekt, vi kaldte Havmand. Mål 5B var øremærket aktiviteter på øer, så vi gik i forhandling med samsingerne for at finde ud af, om de dog ikke havde nogle borgere, som godt kunne tænke sig at lære det gamle skibshåndværk, idet de byggede hver sin jolle og samtidigt arbejdede med almindeligt vedligehold og restaurering af træskibe. Og i to år tog 12 samsinger hver dag færgen til Hou for at arbejde med skibsbyggeri. Det var ikke helt problemfrit. Nogen gange nåede de ikke alle sammen færgen og Poul Erik eller Jeppe Andersen, værftets daværende bådebygger, tog så den røde gummibåd og susede til Samsø for at hente dem. Vi var selvfølgelig afhængige af, at de mødte op, hvis vi skulle være berettigede til tilskuddet. Jeg har selv en ekstra jolle, som min afdøde mand, Ole Lauth fik i fødselsdagsgave, da han blev tres. Den er i et skur i mit sommerhus i Ertebølle, hvis nogen skulle have lyst til at se den. Da havmændene også skulle arbejde med restaurering af ældre træskibe, fandt Jeppe i Horsens havn en 7-meter fra 1911, som var særdeles medtaget, og den arbejdede de på sideløbende med jollebyggeriet. Da projektet

så var overstået, stod Tertia, som 7-meteren hed, stadig på værftet og det kriblede i fingrene på Henning Krolmark, som nu var værftets skibsbygger, for at komme i gang med en egentlig restaurering. Igen gik vi så i gang med at søge diverse fonde om støtte, og selv om det var lidt op ad bakke, lykkedes det os at få så megen opbakning, at vi kunne gå i gang med en egentlig restaurering. Jeg tror, der var 1 bræt tilbage over vandlinien, da restaureringen var færdig, men alle skeptiske røster i Hou og omegn blev dog gjort til skamme, og der var mange, der rystede på hovedet og sagde: Den der får I aldrig ud at sejle, men det gjorde vi.

Nå, men det er jo Birgit, det drejer sig om her. Som sagt syntes vi, det var et forsøg værd at prøve om vi endnu engang kunne skaffe midler til et skibsprojekt, og denne gang gik det fantastisk. Rigtig mange fonde syntes, det var en god ide med et skib, som umiddelbart kunne medtage kørestolsbrugere og I kan se på den fine plakat, hvem der har støttet projektet, men jeg synes også, de har fortjent at blive nævnt:

Det er

Bevica Fonden, Elsass Fonden, Harboe Fonden, Familien Hede Nielsens Fond, Hempel Fonden, Jascha Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, Lund Fonden, Nykredits Fond, Foreningen Plan-Danmark, Trygfonden, Vanførefonden, Egmont Højskolens Teknolog- og Kulturforening

Og så har der selvfølgelig også været en betydelig egenbetaling fra Egmont Højskolens side.

Det har været en lang proces – hele 4 år faktisk – selv om vi først havde projekteret med 2. Den lange byggeperiode skyldtes dels Covid-19 udfordringerne, som i lange perioder faktisk lukkede værftet og dels, at arbejdet er udført af værftets ansatte, som jo i forvejen havde mange opgaver med at vedligeholde og reparere Egmont Højskolens flåde. Og Birgit har kostet både blod, sved og tårer, som det hedder. Blodet leverede Poul Erik, som har været projektleder, da han tog et styrt på 2-3 meter ned fra stilladset omkring Birgit og direkte ned på et muret fundament, som omgav Birgit i værftshallen. Mit hjerte stod stille i 2-3 sekunder, indtil han begyndte at bande fælt over sin massakrerede brystkasse. Hvis det gamle ord om Intet godt arbejde uden blod stadig gælder, har Poul Erik gjort en forbilledlig indsats. Sveden står vores dygtige bådebygger Claus Rainmann og hans to håndgangne lærlinge, Julius Hintze og Nadia Carstens for. Og selvfølgelig har alle andre på værftet også bidraget med råd og dåd.

Det har været en af de store glæder ved projektet, at vi har været i stand til at oprette hele to lærerpladser. Også skolens pedelafdeling har gjort en stor indsats for at fremme byggeprocessen, fordi de har overtaget mange af de andre opgaver, som værftet varetager og som ikke direkte kræver en bådebyggerindsats. Og tårerne er mine, når bekymringer for tidsplanen og økonomien holdt mig vågen om natten. Men det hele opvejes af fornøjelsen ved at se den næsten færdige – der mangler lidt småting som glas i doghouse – Birgit klar til at besejle – om ikke verdenshavene så i hvert fald de hjemlige farvande med alle mulige gaster og skippere om bord.

"Nu er vort mismods vinter så forvandlet af denne Birgit-sol til en prægtig sommer,

Det er jo meget passende, at vi i dag afslutter konferencen om turisme for alle i forbindelse med fejringen af Hou Søsportcenters 25-års jubilæum med at præsentere jer for et fuldt tilgængeligt skib. Også for 25 år siden fejrede vi etableringen af Søsportcentret med en stabelfløbning, nemlig prinsesse Alexandras. Skroget er igen bygget af Erik Petersen, så man kan sige, at Erik har haft en finger med i spillet hele vejen gennem Søsportcentrets historie. Faktisk kan man sige, uden Erik – intet Søsportcenter.

Det var jo sådan, at Ole Lauth i midt 90'erne havde fået øje på Arbejdsmarkedets Feriefond og straks gik i gang med at arbejde på at få bestyrelsesformanden Åse Olesen til at besøge Hou og Egmont Højskolen. Det lykkedes ham også at få fru'en til at komme og i lang tid talte han til hende om, hvor herligt det ville være at kunne tilbyde tilgængelig overnatning, en passende badebro og oplevelser på Hou Skibs- og Bådebyggeri, som tilfældigvis var til salg lige netop på det tidspunkt. Hun var ikke meget for det. Fondens midler skulle jo gå til oplevelser og ikke mursten, men da hun fik øje på Eriks seneste bådebyggeri, som befandt sig i værftshallen, var hun solgt. Hun kunne straks se, at det var en Colin Archer, og dem var hun forelsket i. Derefter var det intet problem at lave en ansøgning om støtte til etablering af Søsportcentret. Den eneste betingelse var færdiggørelsen af det, der skulle blive Prinsesse Alexandra.

Kære Birgit

Måtte du blive til glæde, fornøjelse og udfordring for alle dem, der fremover skal sejle eller sejle med dig.

Som Rane Willerslev sagde ved afslutningen af den herlige serie TOGET: Skibet er gamechangeren, det, der forandrer verden.

BIRGIT

- et tilgængelighedsprojekt

Ombygningen af Erik Petersens dejlige BIRGIT
til kørestolstilgængeligt skib er realiseret
med velvillig støtte fra nedenstående fonde:

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

Nykredits
fond

BEVICA
FONDEN

TrygFonden

elsass
fonden

 Plan
Foreningen
Danmark

FAMILIEN
HEDE NIELSENS
FOND

HARBOEFONDEN

 HEMPEL
FONDEN

JASCHA FONDEN

LUND FONDEN

Egmont Højskolens
Teknologi- & Kulturforening

Stig er østjysk turist i kørestol: – Her er det let at komme rundt

Hou Søsportcenter fejrede 25-års jubilæum fredag og markerede det både med en konferencen om fremtidens turisme for alle og en indvielse af skibet "Birgit". Formanden for centret Stig Langvad er her på vej ombord. Foto: Stevie Kørvell, Egmont Højskolen

Som ung kostede en tur i Sondrup Bakker Stig Langvad et nyt batteri til sin elkørestol, fordi ingen havde fortalt ham, hvor udfordrende vejen var. Nu ønsker den tidligere formand for Danske Handicaporganisationer at markedsføre Odder-kysten og resten af Østjylland som det bedste sted at besøge for fysisk handicappede.

Artikel fra Horsens Folkeblad, 14 jun. 2023 – Ingrid Trier itc@hsfo.dk

Odder: Hvad med at gøre Østjylland kendt for at være et særligt godt sted at holde ferie for personer med fysiske handicaps samt deres familier?

Det foreslår Stig Langvad, tidligere formand for Danske Handicaporganisationer og initiativtager til og formand for Hou Søsportcenter, der er et særligt tilgængeligt sommerhusområde i forbindelse med Egmont Højskolen i Hou.

– Jeg tror på, at der er stort potentiale i at markedsføre Østjylland som et lokalområde med gode fysiske rammer for personer med fysiske handicap og deres pårørende. Vi bliver ældre, og i dag er 40 procent af befolkningen faktisk påvirket af et bevægelseshandicap, enten hos dem selv eller hos pårørende, så der er mange potentielle turister at appellere til, lyder det fra Stig Langvad.

Fredag fejrede han søsportcenterets 25 – års jubilæum ved sammen med knap 100 andre at deltage i en konference om turisme for alle.

Stig Langvad er bestyrelsesformand i Hou Søsportcenter – Feriecenter for handicappede og drømmer om, at Østjylland markedsføres som en god destination for fysisk handicappede. Foto: Søren Bidstrup/Ritzau Scanpix

Viden er afgørende

Han mener, at Østjylland er det helt oplagte sted at sætte ind med en samlet branding som en særlig tilgængelig destination.

– Hvis der er noget, mennesker med nedsat mobilitet er interesseret i, så er det, at man ikke skal for langt omkring. Vestjylland er præget af lange afstande, i Østjylland er der kort afstand mellem tingene og samlet set er der rigtig mange tilbud i form af f.eks. museer, restauranter og naturoplevelser, der i forvejen er tilgængelige, lyder det fra Stig Langvad.

Med andre ord efterspørger han ikke nødvendigvis, at der bliver kastet en masse midler efter at øge tilgængeligheden hos oplevelsesindustrien i Østjylland – selvom det selvfølgelig også kunne være godt. Det han derimod argumenterer for, at man i første omgang samler informationerne om tilgængelighed hos de forskellige attraktioner og laver fælles markedsføring af det.

Deltagerne i turisme-konferencen, som blev holdt på Egmont Højskolen, blev f.eks. klogere på, hvordan Sif Holst, næstformand i Danske Handicaporganisationer, havde opgivet at finde et romantisk weekendophold til sig selv og sin mand i anledning af deres sølvbryllup. For hende handler det ikke om at finde et sted med et handicaptoilet, men om at finde et sted, hvor hun og hendes mand kan få nogle gode oplevelser – og så skal der selvfølgelig også være god tilgængelighed. Foto: Stevie Kørvell, Egmont Højskolen

– I gamle dage var det sådan, at når jeg skulle på ferie, så fandt jeg et sted, jeg kunne overnatte, og så tog jeg de oplevelser, jeg kunne spotte derfra. Men når jeg i dag tager til Østjylland eller f.eks. Madrid på ferie, tager jeg ikke afsted, fordi jeg kan bo et bestemt sted.

– Jeg tager afsted, fordi jeg på forhånd ved, at området samlet set er tilgængeligt, fordi jeg har boet der eller holdt ferie der i mange år. Det er den information om den samlede tilgængelighed i et område, jeg godt kan se en ide i at markedsføre sig på, lyder det fra Stig Langvad.

Vil ikke skuffes

Det værste, han som turist ved, er at blive skuffet. Det skete for eksempel en gang for ham på en udflugt til Sønderup Bakker. I første omgang virkede vejen tilgængelig at køre på i hans el-kørestol, men til sidst blev vejen så udfordrende, at kørestolen brændte sammen, og hans kone måtte skubbe ham op ad en stejl bakke, hvorfra hun kunne hente ham i sin bil.

– Det kostede mig 3000 kroner og det var ikke sket, hvis der var nogle, der havde tænkt på at dele den information på forhånd. Hvis jeg tror, jeg kan se en udstilling på et museum, men det så viser sig, når jeg ankommer, at jeg ikke kan komme ind i det lokale, udstillingen er i, bliver jeg skuffet. Det er helt fair, at man ikke kan gøre alt tilgængeligt. Jeg skal bare vide det, lyder det fra Stig Langvad.

Borgmester Lone Jakobi (S) fra Odder vil gerne bygge videre på de gode faciliteter i Hou og indarbejde mere information om turisme for alle i den turisme-strategi, som Horsens, Hedensted og Odder Kommuner lige nu forbereder. Det fortalte hun på konferencen på Egmont Højskolen fredag, hvor både hun og direktør i Destination Kystlandet Helle Berthold Rosenberg (tv.) var på scenen. Foto: Stevie Kørvell, Egmont Højskolen

På konferencen i Hou deltog bl.a. Odders borgmester Lone Jakobi samt direktør for turistorganisationen Kystlandet, Helle Berthold Rosenberg, som begge tog godt imod ideen.

Der var stort fremmøde på havnen i Hou, da søsportcenteret indviede det tilgængelige skib "Birgit". Foto: Stevie Kørvell, Egmont Højskolen

Hou Søsportcenter

Blev etableret i 1996, men pga. corona bliver 25-års jubilæet først fejret nu.

Ideen til søsportcenteret, hvis primære facilitet er 11 sommerhuse, der er særligt indrettet til kørestolsbrugere, opstod i sin tid, fordi man i området havde et ydmygt ønske om at anlægge en badebro.

Fondene anbefalede dog, at der blev tænkt større og derfra udviklede ideen til området sig, fordi der på daværende tidspunkt manglede sommerhuse til familier med personer med bevægelseshandicap.

Stig Langvad har i alle årene været bestyrelsesformand for stedet.

Udover "Turisme for alle"-konferencen var der i anledning af jubilæet også indvielse af søsportcenterets båd "Birgit" samt koncert med Poul Krebs.

Vi kan ændre tingene

I juni kunne Hou Søsportcenter fejre 25 års jubilæum. Om dagen, hvor jubilæet blev fejret, blev der afholdt en konference om turisme for alle. Konferencen har siden givet relationer, som gør turisme for alle til en reel mulighed i Østjylland.

– af Michael Pedersen, højskolelærer

På 25 års jubilæumsdagen indbød Hou Søsportcenter til en hel dag med festivitas. Her var der både plads til gode drøftelser og fejring.

"Fejringen af Hou Søsportcenters 25 års jubilæum, havde to formål. Vi ville gerne give noget tilbage til lokalsamfundet. Det gjorde vi gennem arrangementet på havnen, hvor vi navngav skibet »Birgit« og om aftenen på Egmont Højskolen, hvor vi havde koncert med Poul Krebs.

På dagen havde vi også inviteret til en konference med temaet »Turisme for alle« eller »Turisme med alle« fortæller formand for Hou Søsportcenter, Stig Langvad.

Udover at skabe netværk var det et mål for konferencen at skabe en fælles forståelse af fordelene ved at markedsføre Østjylland som stedet, hvor det er muligt at holde en god ferie, også selvom du har særlige behov.

"Det vi fik med var, at hvis Odder Kommune, Hedensted Kommune og Horsens Kommune går sammen om det her projekt, så kan vi skabe et alternativt område, hvor alle har lyst og mulighed for at holde ferie. Et område, hvor mennesker med handicap og ældre oplever, at der er overnatningssteder, hvor der er tilgængelighed. Man oplever, at det er let at komme rundt, og at der er restauranter, museer og andre steder med oplevelser, hvor alle kan være med. Det var nok den vision, som konferencen bragte med sig. Vi kan skabe et sted, hvor alle kan være gæst og turist." fortæller Stig Langvad.

Vigtige relationer

Der blev skabt relationer på konferencen, som Stig Langvad mener kan være vigtige i Hou Søsportcenters fremtid. Ikke fordi Søsportcenteret mangler kunder, men fordi der er et ønske om at skabe en god ferieoplevelse for alle, som er gæster på centeret.

"Som Hou Søsportcenter oplevede vi, at vi pludselig var med til at sætte tilgængelig turisme på dagsordenen, og at vi kunne være en medspiller. Jeg inviterede mig selv til en kop kaffe hos Odders Borgmester, Lone Jakobi. Det var jeg i august, og jeg oplevede en stor lydhørhed for at være med til at sætte Østjylland på dagsordenen som en turistmagnet for mennesker med særlige behov.", siger Stig Langvad.

Med opbakning fra det kommunale landskab ser Stig Langvad en mulighed for at gøre private firmaer varme på ideen om at skabe ideelle forhold for mennesker med handicap. Måske kan det endda åbne øjnene for, at det kan gå hen og blive en god forretningsidé.

"Derfor er det vigtigt, at kommunerne er med. For så kan vi lettere række ud til andre interessenter i kommunen som Fru Møllers Gårdbutik og Restaurant, Campingpladsen i Saksild og mange andre steder. Sådan kan vi ændre tingene og kan sætte gang i en positiv udvikling, som skaber gode og lige muligheder for alle.", mener Stig Langvad.

Kan du ikke komme til bølgerne, kommer de til dig: Center vil lave vandkant for handicappede

Takket være en rampe lavet primært af beton, vil kørestolsbrugere kunne komme helt ud til vandkanten, hvis det lykkes at skaffe penge til projektet. Illustration: Transform ApS - udlånt af Hou Søsportcenter

Lykkes det at skaffe fondspenge, vil Hou Søsportcenter i løbet af et par år gennemgå en renovering, der ikke kun gør stedet endnu mere tilgængeligt – men også meget smukkere at kigge på.

Artikel fra Horsens Folkeblad, 08 aug. 2023 – Carina Mayner Petersen cm@hsfo.dk

Hou: – Det var banebrydende, da Hou Søsportcenter for 25 år siden blev indviet med sine 11 meget handicapvenlige sommerhuse. Men nu skal der indtænkes mere æstetik i både boligerne og omgivelserne. For det er lige så vigtigt for folk med funktionsnedsættelse som for alle andre.

Det siger Søren Møllgaard Kristensen, direktør for det fondsejede center samt forstander på Egmont Højskolen, der er nabo til centret.

Hou Søsportcenters bestyrelse har derfor brugt de seneste par år på at finde ud af, hvordan man kan gøre centret mere tidssvarende både i sit udtryk samt selvfølgelig også endnu mere handicapvenligt. I dag består centret af de 11 boliger, der alle er udstyret med brede døre, lifte samt handicapvenlige senge og badeværelser.

Endvidere er der på stranden etableret en badebro med liftmekanismer, så kørestolsbrugere kan komme i vandet. Desuden er værftet ved Hou Havn også en del af centret.

Mere åbne boliger

For at finde ud af hvordan man kan gøre centret mere tidssvarende, har bestyrelsen fået arkitektfirmaet Transform ApS i Aarhus til at udtænke et ideoplæg. Af det fremgår det, at sommerhusene skal gøres mere åbne, bl.a. ved at man laver loft til kip i opholdsrummet.

Desuden skal der på de overdækkede terrasser laves transparent tag, så der kommer mere lys ind i boligerne. Træterrasser rundt om hver enkelt bolig bliver også en del af det nye look og bunder i et ønske om, at lejerne på den måde måske kommer nemmere i snak med de folk, som bevæger sig rundt på stierne omkring husene.

Loft til kip i opholdsrummet og vinduer fra gulv til loft. De 11 sommerhuse skal gøres langt lysere og mere tidssvarende. Illustration: Transform ApS - udlånt af Hou Søsportcenter

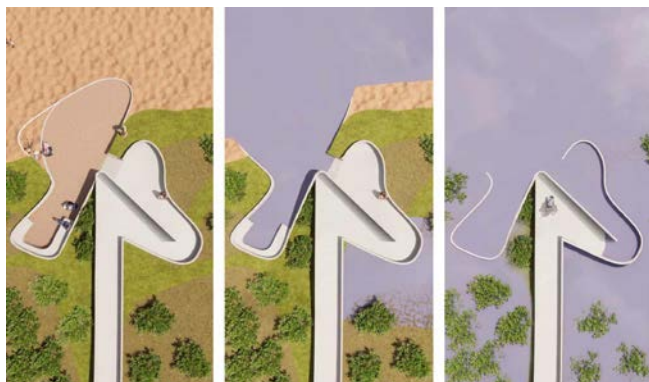
– For os har det været meget vigtigt, at husene får en nutidig indretning, hvor man kommer mere i kontakt med både andre og den

omkringliggende natur. Derfor er der også indtænkt vinduer fra gulv til loft i stuen, siger Søren Møllgaard Kristensen.

Rampe helt ud i vandet

Ud over renovering af husene har folkene bag Transform ApS også fundet en løsning på, hvordan man kan komme helt ned i sandet og ud til vandkanten, selv om man sidder i kørestol.

Tanken er, at der nord for den eksisterende badebro skal bygges et "strandsted", som vil ændre udtryk i takt med, hvor høj vandstanden er. Selve byggeriet, som er forskellige ramper, skal primært laves i beton, og hovedambitionen er, at folk i kørestol altid skal kunne komme helt ud til vandkanten og ned i sandet, hvis de ønsker det. Hvor det så er – det bestemmer vandstanden.

Her kan man se, hvordan vandkant og sand vil være tilgængeligt, uanset hvor høj eller lav vandstanden er. Illustration: Transform ApS - udlånt af Hou Søsportcenter

- Endelig håber vi på også at kunne omdanne de eksisterende tennisbaner til et refleksionssted med både indendørs og udendørs faciliteter, hvor naturen i den grad spiller ind: På de eksisterende baner opføres en bygning med fladt tag, som man kan komme op på via en rampe. Her vil der være udsigt til havet, mens lokalet nedenunder kan bruges til for eksempel yoga eller andre aktiviteter, hvor natur og refleksioner i det hele tager spiller ind, fortæller Søren Møllgaard Kristensen, og indskyder, at der også er gode muligheder for at skabe rammer for fællesskaber ved bl.a. at etablere fast møblering i det grønne område.

På de gamle tennisbaner skal der bygges et såkaldt refleksionssted, hvor taget bliver tilgængeligt via en rampe. Illustration: Transform ApS - udlånt af Hou Søsportcenter

Direktøren regner med, at det vil koste omkring 15 millioner kroner at få opfyldt alle de muligheder, som idéoplægget fra Transform ApS lægger op til. Pengene skal findes via fondsmidler, og centret er allerede i gang med at søge. Lykkes det at skaffe pengene, vil projektet blive udført i tre tempi med første spadestik i løbet af 2024.

I dag virker sommerhusene i Hou Søsportcenter ret tillukkede. Foto: Carina Mayner

Fra et liv *på trods*, til et liv *med* et handicap

Bogen “Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på” udkom i juni 2023. Den er skrevet med afsæt i Egmont Højskolens værdibegreber og har socialrådgiver og tidligere lærer på Egmont Højskolen, Lone Barsøe, som redaktør. Bogen sætter fokus på nye måder at tale om handicap på både blandt mennesker med handicap og forskere på området.

– af Michael Pedersen, højskolelærer

I august blev en af to udgivelsesreceptioner for bogen *Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på* holdt på Egmont Højskolen. Bogen er redigeret af tidligere lærer på Egmont Højskolen, Lone Barsøe. For hende var bogen en naturlig forlængelse af hendes ansættelse på skolen.

“Da jeg stoppede som lærer på skolen i 2017, følte jeg en stor lyst og forpligtelse til at arbejde videre med skolens værdibegreber. Det er blevet til bogen *Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på*. Selvom skolens tre værdibegreber “værdighed, myndighed og solidaritet” ikke nævnes hele tiden, så er det de tre værdier, der gennemsyrrer bogen”, fortæller Lone Barsøe.

Bogen er delt i to hovedafsnit. I det første afsnit interviewer Lone Barsøe en række mennesker med handicap, som har et bud på, hvor udviklingen er på vej hen. Det andet afsnit er et teoretisk afsnit, hvor en række forskere og mennesker, der har arbejdet med handicapproblematikker i mange år, giver deres bud på udviklingen.

“I en anmeldelse af bogen til Handicap Nyt skriver Bjørg Kjær¹: “Budskaberne [i bogen] er ligesom holdningerne forskellige, men de har dog en fælles tone. En tone af selvbevidsthed, af ikke at undskylde eller være taknemmelig. Men at stå fast på alle menneskers lige værd og værdighed. En tone af ikke at acceptere rollen som ydmyg og anderledes. En tone, der højt og klart siger, at handicap skal forstås som et menneskeligt grundvilkår for så mange mennesker, at det ikke gi-

ver mening at udgrænse og marginalisere det. Selv om det hele tiden sker.” Og det er jeg helt enig i”, understreger Lone Barsøe.

Handicapforståelser

Den *biomedicinske model* udgør det 19. århundredes tilgang til mennesker med handicap og ligger i direkte forlængelse af den lægevidenskabelige udvikling. Omdrejningspunktet blev i stigende grad en diagnose og midlet var at fikse det defekte, altså normalisere mennesker med handicap. Den *sociale model* opstår i midten af det 20. århundrede og bliver også integreret i serviceloven af 1998:

“Grundtanken er, at man har en diagnose, men at det først er i mødet med det omgivende samfund, at man oplever sit handicap. Det kan være på grund af samfundets manglende fysiske tilgængelighed eller andre menneskers holdninger. Det er også her, BPA-ordningen kommer ind som en kompensation for et handicap. En BPA betyder,

1 Forsker ved Danmarks institut for Pædagogik og Uddannelse, DPU

at du på mange måder kan deltage på lige fod med andre, fordi dine hjælpere kompenserer dig for dit handicap,” siger Lone Barsøe.

Mange stemmer

Handicapaktivismen ligger i forlængelse af den sociale model:

“De tendenser, jeg ser i interviewene, er, at trendsetterne går fra at sige “jeg er ligesom alle andre” til at sige “jeg er som jeg er, med det handicap jeg har, og de begrænsninger og muligheder det giver”. De insisterer på, at de vil respekteres *med* et handicap, og ikke *på trods* af et handicap”, fortæller Lone Barsøe.

Et eksempel på det, finder Lone i interviewet med Sarah Glerup, som netop er meget insisterende på et liv *med* et handicap:

“Sarah Glerup, som er politiker og debattør, gør opmærksom på, at hun oplever sit handicap som en stor del af sin identitet, og at det ikke længere er så vigtigt for hende at præcisere, at mennesket kommer før handicappet”, fortæller Lone Barsøe.

Et anderledes og måske endnu mere tydeligt eksempel i bogen er i interviewet med Kristian Sverdrup, hvis kunst positivt tager udgangspunkt i hans handicap:

“Kristian går en helt anden vej, og måske længere. Han oplever “den handicappede krop” som æstetisk, og bruger fx afstøbninger af sin hånd med CP² i sin kunst. Og han insisterer på at gøre det i en ligeværdig dialog med forskningen i CP”, fortæller Lone Barsøe.

Selvom tendensen på mange måder er ny, så er den samtidig ikke helt ukendt for Lone:

“Jeg har selv i mange år brugt kræfter på at lægge mit handicap bag mig. Jeg har insisteret på, at jeg var mor, lærer, socialrådgiver osv., men samtidig har jeg både gennem mit engagement i handicapsagen og ikke mindst med denne bog lagt vægt på min identitet som handicappet,” siger Lone Barsøe.

Som bogens titel siger, er det en ny måde at tale om handicap på, der er bogens fokus:

“Det er vigtigt for mig at sige, at jeg sammen med mange andre, er på en undersøgende rejse. Vi leder efter en ny måde at tale om handicap

Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på

LONE BARSØE &
RASMUS LIND (RED.)

Samfundets
Litteratur

Fakta om bogen:

Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på

Lone Barsøe og Rasmus Lind

Forlag: Samfundets Litteratur – 2023

på, men vi er slet ikke fremme. Det er en rejse, vi tager sammen, og ikke ved, hvor ender,” siger Lone Barsøe.

Fællesskab og håb

Når Lone Barsøe påpeger, at det er en rejse, vi tager sammen, ønsker hun også at gå i rette med en tendens, hvor problematikker på handicapområdet individualiseres og kommenteres af trendsættende enkeltpersoner:

“I den teoretiske del af bogen sættes tendenserne og bogens interviews ind i en samfundsmæssig kontekst af forskellige forfattere. Jeg ønsker at løfte de individuelle erfaringer op på et niveau, hvor det samfundsmæssige perspektiv står klart. Og det er netop her, at Egmont Højskolen kommer i spil. Her mødes individer med forskellige erfaringer og forudsætninger på et højskoleophold, hvor afgørende samfundsmæssige værdier, nemlig myndighed, værdighed og solidaritet, både italesættes og efterleves,” siger Lone Barsøe.

Det er Egmont Højskolens forstander, Søren Møllgaard Kristensen, der har skrevet bogens efterskrift med afsæt i de højskolesange, der betyder meget for skolen og dens værdier:

“En af de sange Søren refererer til, er Inger Christensens digt *Et samfund kan være så stenet*. Søren peger på, at vendepunktet i sangen er ordet “til”. Altså kan alt være hårdt og stenet “til nogen begynder at bygge en by, der er blød som en krop”. Deri ligger håbet, at nogen, at flere, at mange begynder at tænke og handle anderledes.” slutter Lone Barsøe.

*Et samfund kan være så stenet,
at alt er en eneste blok,
og indbyggermassen så benet,
at livet er gået i chok.*

*Og hjertet er helt i skygge,
og hjertet er næsten hørt op,
til nogen begynder at bygge
en by, der er blød som en krop.*

Et sprog på 29 tegn

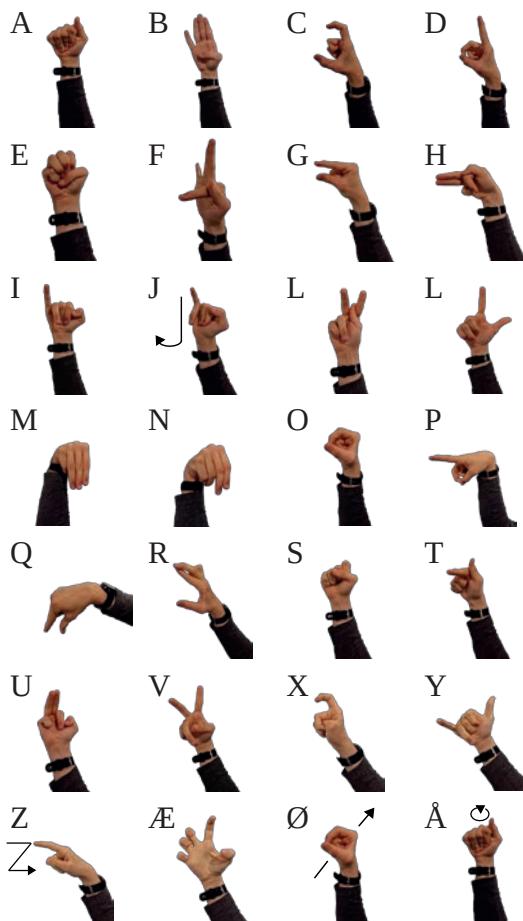
– af Jonas Dreijøe, højskoleelev

Jeg har intet verbalt sprog, og jeg har en tobii, men det går så langsomt. Så min foretrukne måde at kommunikere på, er håndalfabetet. Det kan gå rigtig hurtigt – fordi min hånd kan bevæge sig hurtigt, og hvis man er god til at læse, kan man lynhurtigt koble bogstaver sammen til ord. Det har også den fordel, at det bliver simultantolket,

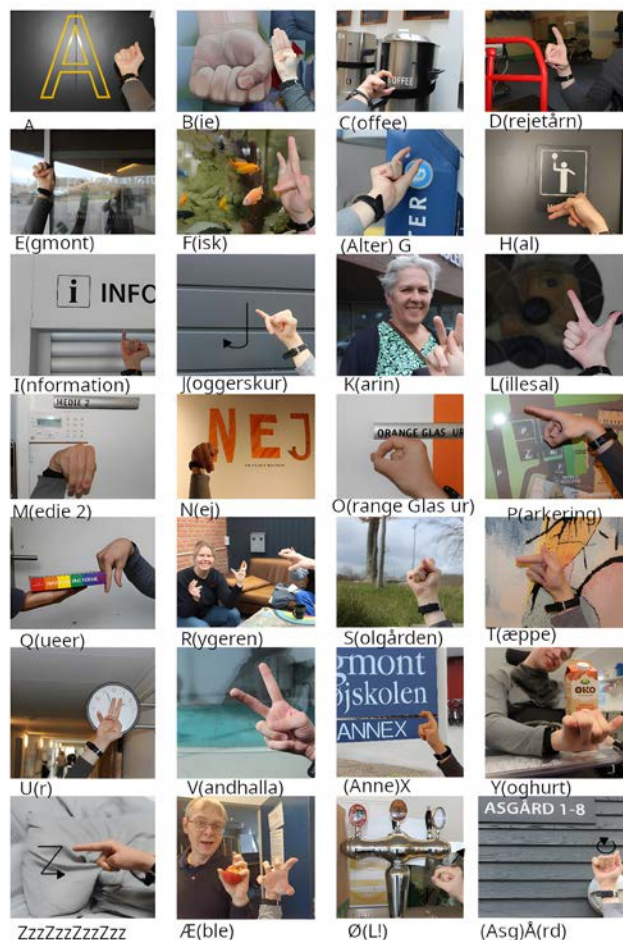
så jeg kan nå at være med i en samtale, der går hurtigt i forhold til med tobii.

Jeg har CP, så jeg kan ikke lave præcis de originale håndalfabets tegn, så disse to plancher er MIT håndalfabet (uden W).

JONAS' ALFABET

JONAS' ALFABET

Jeg taler og takker, fordi jeg er

Afskedstale ved slut af forårssemesteret
af Søren Møllgaard Kristensen, forstander

Kære alle

Her fra morgenstunden var Dorte, min kone, og jeg ude at bade, som vi gør næsten hver morgen. Vi plejer at være nogle af de første. Men her i morges blev vi overhalet af en flok glade, hvinende og grinende Egmonitter, der skulle bade i solopgangen før kl. 5. Jeg er nu ret sikker på at de, eller jeg skulle måske rettere sige I, ikke var meget tidligt oppe, men snarere i fuld gang med at forlænge en outrofest og et højskoleophold, som man ville ønske ikke stoppede. Det var livsbekræftende og er måske det både de lyse nætter, som vi sang om for få øjeblikke siden, og et højskoleliv kan – bekræfte livet og give os lyst til endnu mere og til at strække tiden ud og gøre den, og alle i den, nærværende.

Kort tid efter kunne vi høre maskinerne gå i gang med at lægge sten ud til det kommende stenrev, hvor I jo også har kunnet følge med den seneste uge og har knyttet an til ved ålegræsdagen, som jo er udvundet af den samme tanke om at skabe liv, læring og muligheder under havets overflade.

Det mindede mig om, at det at skabe forandringer tager tid, for vi er tilbage i sensommeren 2020, da ideen om stenrevet for alvor blev født, og vi afholdte de første møder inden Søren Bojer blev ankerperson og sammen med et par andre gode folk har realiseret projektet. Ligesom Marias idé om en skovhave i samtale med Bente, Johannes og James tilbage i 2019 blev til både Skovhaven og nu også Uderum-mene, som Bente har været drivende motor i, sammen med kolleger, fonde og allervigtigst alle de elever, der har præget og skabt med undervejs, ja sågar doneret overskuddet fra elevbaren på et af semestrene.

I tirsdags var jeg til fernisering af en bog der har fået titlen "Jeg leder efter en ny måde at tale om handicap på". Bogen er bl.a. lavet af Lone Barsøe, som har redigeret, og titlen er en formulering som ofte bruges af digteren Caspar Eric, som vi har haft fornøjelsen af i dette semester. Den består af både interviews, bl.a. af vores egen AK, Caspar Eric og en række faglige artikler, som alle ønsker at give viden videre til at forstå og forbedre livet med et handicap.

For også her er der brug for forandringer, da der, som Caspar Eric ville sige, er sket systematiske lovbrud på serviceloven gennem de seneste 15 år, og jeg vil hæve fanen og sige, at vi er nødt til at skabe en verden og et samfund, hvor: "we are leaving no one behind" og nedbryder de siloer og manglende forståelse for hinandens liv, og insistere på at alle kan deltage og bidrage.

Lone indledte ferniseringen med at læse op af et digt fra starten af firserne, hvor hun var en af drivkræfterne i det der hed Århus Kryk-ensemble, en teater-, revy- og cirkus-trup, hvor de fleste havde en funktionsnedsættelse. De ville gennem kunsten og kulturen skabe reelle forandringer og tage deres plads, så verden omkring kunne se, at de var helt almindelige mennesker. Det gjorde de bl.a. ved hjælp af til tider meget provokerende forestillinger, hvorfra teksten som Lone læste var fra:

REKLAMER (b)

(5) ELSK MED EN HANDICAPPET !
(Dialog)

(Reklamefilm-fanfare)

O Elsk med en handicappet!
Y og træk det fra - på selvangivelsen!

O Det gør det lissom lidt mere frækt
Hvis partneren har en lille defekt ..

O Er De træt af spanking og fransk massage?
HÅ prøv en dansk ortopædisk bandage!

O Hvorfor anskaffe en dyr attrap
H når man kan få en gratis med handicap?

O Udskift Deres brugte elektriske vibrator
H med en lækker makker i respirator!

O Savner De en, der gi'r sig tid?
HÅ vælg en 100% invalid!
O Vælg en der falder for Dem med garanti -
H vælg en der lider af epilepsi!

O REALISER DERES ANATOMI !
H TÆNK SOCIALT - FØR DE GRIBER TIL ONANI !

(reklamefilm-fanfare)

REKLAMER (a)

1. Drømmer De tit om totalorgasmer?
SÅ er sagen en partner med spasmer.
2. Er Deres sexualitet lidt tam?
Løber De ingen risiko med en lam.
3. Hvis Deres kone er blevet for trind?
SÅ skynd Dem og find en med muskelsvind.
4. Og har De lidt svært ved at nøjes med een?
så er sagen - en skizofren.
5. Frigid? SÅ bliv liderlig og gejl
af en mandekrop med en pervers lille fejl.
6. Siger mænd og kvinder Dem ikke et klap?
Er sagen én med et handicap.
7. REALISER DERES ANATOMI!
TÆNK SOCIALT FØR DE GRIBER TIL - ONANI!

I tirsdags til ferniseringen blev lokalet fyldt med både tavshed, grin og flakkende blikke. Det var en vild tekst, og jeg kan kun forestille mig, hvordan den blev taget imod i firserne, men den satte i hvert fald mennesker med handicaps ret til en seksualitet på dagsordenen og skabte forandring.

Jeg ved heller ikke, hvordan I tog imod den, og da slet ikke, når jeg, som ikke selv har et handicap, læste den op. Kan jeg virkelig tillade mig det? Det mente Lone, som er forfatteren, og som selv er kørestolsbruger, i hvert fald. Som hun sagde: Om ikke andet kan du læse den op på mine og alle mulige andres vegne, for en gang imellem trænger vi alle sammen til at blive lidt rusket op i, og nu har jeg givet dig mandatet.

Og sådan bliver vi jo rusket engang imellem. Jeg er selv blevet rusket op i dette semester på mange plan. Af jer, af mine kolleger, af venner og mine børn. Men også af forfatteren Glenn Bech, som har skrevet bogen: "Jeg anerkender ikke længere jeres autoritet", som er et slagkraftige kampskrift, der med brændende indignation, humor og

sårbar skrøbelighed revitaliserer klassekampen for de glemte, hvor ingen bliver skånet og slet ikke ham selv.

Ud fra hans egne smertelige erfaringer med det klasseopdelte samfund udfolder Glenn Bech, gennem en hvæsende og spruttende kritik af samfundets elite på tværs af det politiske spektrum, sit manifest, der oplyser den sociale ulighed og uretfærdighed, der findes på tværs af boomere, storbyens woke, den politiske elite, provinsens proletariat og i middelklassens hykleri.

Lige efter jeg havde læst bogen, satte jeg mig ned og skrev et digt, som jeg ellers aldrig ville gøre, for Glenn Bech gav mig en stemme til noget, jeg havde haft en fornemmelse af, men aldrig rigtig en fuld erkendelse af eller et sprog for. Han åbnede mig op for verden og verden op for mig, i en tekst, der kun var skrevet til mig selv. For et par uger siden lokkede Mie, som skulle introducere Glenn Bech på et møde for en flok højskoleforstandere, mig til at læse digtet op, for både Glenn og de gode højskole mennesker. Det var sårbart, men ikke desto mindre, tænker jeg, at jeg også på vores sidste dag sammen på dette semester, kan gøre det for jer.

Så her kommer digtet, som kun skulle være til mig selv:

Jeg taler skurvognsk med akademisk accent

Fordi jeg er kongelig privilegeret tømrer- og snedkersvend med ret til at bære sabel – og jeg husker altid at nævne snedker fordi det er lidt finere end at være tømrer.

Og fordi Ole, mestersvenden, lærte mig vigtigheden af, at jeg var der og var til.

Og fordi jeg mødte akademien, da jeg som den eneste tømrer nogensinde siden foråret 99 blev elev på Testrup Højskole.

Jeg taler omklædningsrumsk med akademisk accent

Fordi størstedelen af min almene dannelse er foregået i et omklædningsrum, i forhold til at finde sin plads, at undgå at blive pisset på i badet, at undvige pisk med våde sammenrullede håndklæder og samtidig have de mest ærlige og tiltrængte ord, øl og timer

Jeg taler cafeteriaisk med akademisk accent

Forði halinspektører og halassistenter, ansat på særlige vilkår, altid havde kaffe på kanden og tid til snak. Forði det var der, hvor vi mødtes om røde pølser med blege hvide toastbrød uden medbragt kulturel kapital, og faldt ned i en lomme af masser af god tid uden bedrevidende forældre eller forventninger.

Forði det var der, gode gamle Berger, danmarks mest socialdemokratiske konservative menneske, anråbte mig efter første træning i JAI – Jysk Akademisk Idræt, efter at jeg havde taget den fuldstændige grænseoverskridende beslutning at flytte fra Fræsse til Århus og var flov og skamfuld over at jeg ikke studerede, men læste enkeltfag på HF og byggede scener og lavede døre på Testrup som pedelmedhjælper

Jeg taler grillbarsk med intellektuel accent

Forði Lissis grillbar, og Bangsbogrillen, og Skippers grillbar, og Sakis grillbar, og Frederikshavner grillen, Centergrillen, Kinagrillen, Mogens grillbar og Charlies grillbar, men mest Lissies var små åndehuller fyldt med pommestruer, fritter, friture, bøfsandwich og kradsere, hvis der var råd, og lidt ældre orakler uden arbejde og liv, der indviede os i Tekken, Pacman, enarmede tyveknægte og flippermaskinens skønhed.

Jeg taler misbrugerisk med privilegeret accent

Forði jeg sammen med R, E, H og alle de andre, så på tjald i lange baner og på dødsrygning fra sidelinjen. Og var hos T, som boede i Skansegården og i hendes efterværnslejlighed i håndbækblokkerne lagde bord og beskidt lejlighed til ketoganer, morfin og rohypnoler, som vi kaldte "krudt i handskerne"-stoffet, mest på grund af KK.

Og fordi M og B, som boede ovenpå vores økonomisk nødvendige kollektiv, inviterede til fri speed og amfetamin, og at jeg på en uge kun sov 10 timer og drak 400 øl, og heldigvis sov, rystede og døde lidt mentalt, så det aldrig nogensinde blev til en vej – for mig – selvom jeg havde læst "Lev stærkt – dø ung" på de tomme og ensomme biblioteksgange på håndbækskolen, og blev voldsomt draget af tanken om at blive narkoman.

Og fordi L introducerede mig til det "fine" stof kokain, som dengang kostede en af de lange grammet, sammen med alle rocker prospekterne på Barfredsvej, der havde swimmingpool og damer i nøgne, lange linjer, og fordi jeg sagde nej tak anden gang, og L meget senere i livet

tog en overdosis samtidig med, at han hængte sig, så hans kone og hans to små børn måtte finde ham og skære ham ned.

Forði jeg har sagt alt, alt for tidligt farvel til min elev H, og set min elev F blive indlagt, såvel som P, A, M og L osv. Og overladt S, som jeg byggede møbler sammen med i mit første år som lærer, til multiple og gentagne og bipolare indlæggelser på psykiatri hos min Dorthe, som prøver at lindre hans evige smerte.

Jeg taler salonsk med mindreværdig accent

Forði mindreværdet er en taske, man bærer med sig, når man kommer fra de geografiske og nogle gange mentale og kulturelle randområder, men som ikke står i vejen for at man kan gebærde sig på de bonede sildebensparketgulve

Jeg taler frederikshavnsk – udråbstegn – nogen gange med rigsdansk accent

Jeg taler funktionsnedsat med privilegeret accent

forði jeg taler mennesker med handicaps sag uden fuldeligt at kunne forstå, hvordan det er at have og leve med et handicap. Jeg leder sammen med mange andre efter en ny måde at tale om handicap på.

Jeg taler socialistisk med halv borgerlig og perlegrusisk accent

forði jeg, som altid har boet i lejeboliger, dyrket andelstanken og det almennyttige, nu har 2 – udråbstegn – 2 fucking sommerhuse på henholdsvis vestkysten og østkysten –

Jeg er altså både westcoast og eastcoast uden at tage livet af mig selv i et drivebyshooting, og ligne Tupac og The notorious B.I.G.

Jeg taler obskure med udvidet kursusisk accent

Forði at jeg efter at have hoppet på ryggen af K, røg i observationsklassen og af en lærer fik prædikatet asocialt, infantil individ. Og jeg løj for L og M, om at jeg havde en tvillingebror, da M, politiinspektørens søn, som u- eller heldigvis også var i obs-klassen, fortalte, at jeg stod og røg cigaretter bag gymnastiksalen med indsugede kinder og dem, jeg troede kunne være mine venner – i første klasse.

Og stadigvæk led jeg den forfremmelse og tort at komme på udvidet kursus sidenhen, selvom bedre mennesker end mig blev udpeget til grundkursus.

Jeg taler mønsterbryderisk med tvivlsom accent.

uden helt at være det – omend formanden i håndboldklubben, jeg forlod, sagde til mig, at jeg var en taber, der aldrig blev til noget,

Da vi for to år siden mødtes til min gamle håndboldklubs 75 års jubilæum, og han hørte, at jeg var formand, undlod jeg at sige noget, men konstaterede med slet skjult tilfredshed, at hans tunge blev brunere og brunere som aftenen skred frem.

Jeg taler akademisk med skurvognsk syntaks

og rodorfemer dannet af misbrugerisk, cafeterisk, funktionsnedsættelse, omklædningsrumsk, mønsterbryderisk, socialistisk og frederikshavnsk.

Jeg taler menneskeligt med privilegeret og taknemlig accent

Fordi jeg har muligheder og mening som er få beskåret.

Jeg taler med den stemme, jeg har uden at føle skam eller overlegenhed.

Jeg taler og takker, fordi jeg er.

Jeg håber, at også I har fået eller udviklet en stemme i løbet af året, der sætter jeg i stand til at tale med jeres accenter ud fra de mennesker I er og er i færd med at blive til, og med det sprog I har med jer med forståelse for andres livsvilkår og livserfaringer.

Jeg taler og takker, fordi jeg er – her sammen med jer lige nu.

Tak for, at I har brugt den umiddelbart knappe tid til samværet, til at vi er kommet tættere på hinanden, til at vi har kunnet lære hinanden at kende, som de mennesker vi er, til at undervisningen er lykkedes, til at vi har kunnet kaste os over meningsfulde projekter, som har været båret af virkelyst, nysgerrighed, livsmod og skabertrang. Tak for at I har kastet jer over Egmont med jeres hænder, jeres hoveder, jeres hjerter og jeres blikke og fornemmelse for hinanden. Tak for, at I har villet noget for og med hinanden, har reageret på andres initiativ og selv taget det fra tid til anden.

Tak for samtalerne. Tak for jeres nysgerrige optagethed. Tak for at I har åbnet jer for os og for hinanden. Tak for glæden. Tak for jeres skaberkraft. Tak for hjælpen. Tak for tårerne. Tak for grinene. Tak for livsmodet. Tak for alle jeres livsfortællinger. Tak for fag, caféer,

events, arrangementer og fester. Tak for Teaterkoncert med højskolesange og Skybrud. Tak for weekender, som I tog på jer med stort engagement og selvfølgelighed. Tak for en helt fænomenal Festival, som vil efterlade mangan festivalarrangør og festivalgæst med åben mund og polypper. Tak for hverdagen. Tak for at I har set muligheder i stedet for begrænsninger, og at I har overkommet næsten alt.

Tak for mangfoldigheden, myndigheden, værdigheden og solidariteten.

Tak – bare tak.

Jeres tid på Egmont og foråret 23 er ved at være gået.

Så med disse ord vil jeg gerne ønske jer en rigtig dejlig sommer – og held og lykke med det, I hver især skal i gang med. Nogle af jer her, andre af jer helt andre steder. Jeg er sikker på, at det kommer til at gå jer godt i jeres fremtidige færd, når I går ud af de brede, åbne døre. Husk at de for altid, også i fremtiden, er åbne for jer, der nu siger farvel.

I prinser og prinsesser fra Egmont. I Egmonitter. Drag ud i verden og gør den til jeres. Påvirk den. Præg den. Skab den. Gør med den, hvad I vil – for jeg ved, I vil det gode.

Tak for ordet. Tusind tak for i år!

SOMMER

KURSER

Hvorfor er du så dejlig?

*Tale ved start af efterårssemesteret
af Søren Møllgaard Kristensen, forstander*

Kære allesammen

Rigtig hjerteligt velkommen til efterårssemesteret 2023 her på Egmont Højskolen. Vi har glædet os til at I skulle komme. Jeg håber, I har taget en dejlig sommer med i bagagen til det næste halve år, som vi skal tilbringe sammen. Jeg håber I er kommet sådan nogenlunde på plads på værelserne, der, sammen med resten af skolen, skal være eller blive til jeres hjem i dette semester.

Jeg håber I har truffet den eller dem, som I skal bo på værelse sammen med, og hvis I bor alene, har hilst på naboerne. Måske er det i virkeligheden en meget god idé, at banke på hos dem, I bor i umiddelbar nærhed af, ved siden af, overfor eller på gang med og hilse på. Har I været her før, kan I jo byde velkommen, og er I her for første gang, kan I nysgerrigt finde ud af og indtil, hvilke dejlige mennesker, der omkranser jer.

For vi er mange mennesker under samme tag, og jeg vil hermed gerne give alle frit lejde til at spørge om, hvad folk hedder, gætte, gætte forkert, også meget gerne efter de første par uger.

I er allerede godt på vej, når man lytter til den livgivende summen af samtaler, som I allerede har fyldt huset med. Bliv bare ved med det.

Selvom det danske sommervejr har været af svingende karakter, har jeg selv taget en skøn sommer med mig i min bagage. Et par uger sammen med min familie i vores sommerhus i Klitmøller, som vi altid plejer, hvor der har været tid til både kantareljagt, surf, strandliv, husstandsættelsesprojekter, brætspilleri, padelturnering, loppemarkeder, krabbefest, og masser af tid til at spille (på den bedst tænkelige måde) udover hinanden.

Klitmøller ligger som I sikkert ved i Thy og her ligger Skyum Bjerge, hvor et særligt menneske, Aage Rosendal, i 1969 grundlagde sin livsdrøm på samme tid som ungdomsoprøret kørte i store dele af verden. Han kaldte det for "Æ Verdensuniversitetet" og i mere end 30 år prøvede man her, at blive klogere på verden og hinanden gennem fællesskabet og samtalen i stedet for eksaminer og indlæring.

I Skyum Bjerge står der en sten til minde om højskolemanden Aage Rosendal og om verdensuniversitetet, der bærer inskriptionen:

"Hvorfor er du så dejlig?" – For det var sådan Aage mødte sine omgivelser. Han søgte det positive og det hjertelige, og han ville dyrke det smukke og fine i menneskene omkring ham.

Det er en dybt inspirerende og smuk tilgang at have til sine omgivelser, og det er sådan, vi vil gøre os umage for at møde jer, og vi håber I vil have samme tilgang. Hvis vi møder nye mennesker med en forventning om, at de gemmer på noget dejligt og smukt – uanset forskellighed og førstehåndsindtryk – så får vi mange gode relationer, oplevelser og venskaber med os.

I går aftes havde jeg muligheden for at være en tur på Smukfest sammen med det meste af min familie. Min kone Dorthe er frivillig læge på Skovskadestuen, og det gør at Sverre og jeg kan stemple ind til et par koncerter i løbet af festivalen. Det var en skøn oplevelse. For det første at være sammen med familien, møde gode venner, men også at møde gamle Egmonitter overalt til festivalen. I aftes hvor Sverre og jeg skulle se Saveus havde vi besluttet at vi skulle helt op foran scenen. Her mødte vi bl.a. Marie og Rasmus, som er tidligere elever, og som havde fundet vej helt op til scenehegnet i deres elektriske stole. Og selv om det havde krævet lidt ekstra, var de ikke et øjeblik i tvivl om, at de skulle se Martin og drengene fra første parket. Det var fedt, og det vidner om det vi ofte siger til hinanden her på stedet: at alt er muligt indtil det modsatte er bevist. At vi kan overkomme de udfordringer, forhindringer og barrierer, der står overfor os, når vi bærer viljen til at lykkes og til at hjælpe hinanden.

Senere på aftenen blev vi sammen med resten af alle de mennesker, der var til stede ved bøgescenerne inviteret ind i Minds of 99 musik- og tekstunivers. Og med Dorthe og Sverre i hånden flød teksten fra "Stjerner på himmelen" endnu engang igennem mig og mindede mig om jer og dagen i dag:

*Lad os svæve nu
Være noget
Blive til noget
Skrive noget
Stjerner på himlen
Ja, være noget
Blive til noget*

*Aldrig spare på noget
Aldrig be' om noget, men
Tage noget
Stjerner på himlen*

Jeg forstår godt, at den efterfølge tekstpassage er nødt til at komme, for man bliver næsten helt forpustet af den indledende tekst:

*De bedøver mig med
ord som fremtid
Som om, jeg' på prøve her
de er overjordiske, men
jeg vil ikke mer'
altid et år mer'
før jeg k-ka' det dér
Og jeg må det dér,
og jeg, jeg har papir.*

“The Minds of 99” blev der i skoven på mange måder til en modpol til de dele af samfundet, der kræver at vi vækster og vokser, og at vi gør det på normeret tid. På det målbare og regelmæssige Danmark. Ligesom Verdensuniversitetets insisteren på at livet var meget mere og alt muligt andet end eksaminer og indlæring. De insisterer derimod igennem teksterne og musikken på, at vi skal have lov til at blive ved med at drømme. Og at vi i kampen om at blive til noget og om at være noget, måske glemmer at blive nogen – og at være nogen. Som de synger videre:

*Lad os være nogen
lige nu
ikke vent på nogen
men faktisk være nogen
stjerner på himlen*

Det håber jeg, at I vil være med til: At være nogen – lige nu.

Og måske også at være nogens? I nummeret “Hurtige hænder” lød det senere sådan her ud over Bøgeskoven:

*Elsker den måde du er dig på
Bare jeg kendte dig*

Det er jo nærmest det samme som på mindestenen for Aage Rosen-dal og Verdensuniversitetet i Thy: Hvorfor er du så dejlig?

Hvis vi møder medmennesket med at elske den måde du er dig på. Med et fromt ønske om at kende den anden og med det forundrende spørgsmål: Hvorfor er du så dejlig? Ja, så tror jeg vi har banet vejen for noget helt særligt og værdifuldt.

Nogle af de værdier som Egmont Højskolen og vores 67 års historie er funderet på er: Værdighed, Myndighed og Solidaritet.

Disse begreber lader sig ikke lige beskrive kortfattet eller entydigt, men jeg vil gerne komme med et bud, som jeg håber, at I har lyst til at gøre til genstand for samtaler og udfordre og udforske i løbet af efteråret.

Værdigheden kan forstås både som et grundlæggende menneskeligt begreb og som det de gamle grækere med bl.a. Aristoteles kaldte en dyd – arete. Kigger man på det som en dyd, er det at optræde og handle værdigt i alle situationer og udstråle en fundamental menne-skelighed, som kan virke både bevægende og inspirerende.

Som et grundlæggende menneskeligt begreb har det at gøre med, at ethvert menneske er et formål i sig selv. Mennesket kan ikke prissæt-tes men har en indre iboende værdi – en værdighed – fordi det er lige præcis det menneske, det er. Vi er lige meget værd. Vi er ligeværdige.

Myndigheden har at gøre med magt, agt og kompetence. Eller hvis man kigger på det engelske ord for myndighed – empowerment – ikke bare magt, men også kraft. Livskraft. Det selvberoende menne-ske som kan eller bliver i stand til at bestemme over sit eget liv, og at have ansvar for både eget og andres liv. Myndighed kan også være, når du er i stand til at sætte din selvforståelse og forståelse af omver-den på spil i mødet med den anden eller de andre. Når du tør åbne dig for det uafgjorte, forstyrrende og fordrende i fortroligheden.

Solidaritet er at stræbe efter, at alle mennesker har de samme mu-ligheder. Det solidariske menneske er villigt til at bidrage, således at andre får de muligheder, han eller hun selv tager som en selvfølge. Solidaritet kunne betyde: at stå ved siden af. Eller at besidde evnen til at stå ved siden af. Og solidariteten er gensidig: At stille sig ved siden af den, der har brug for hjælp og se sagen fra hans eller hendes side – og vice versa, at man modsat også evner at se sagen fra den hjæl-pendes side. Vi har med hinanden at gøre. Vi er gensidige afhængige af hinanden. Vi tager vare på hinanden.

Og værdierne og begreberne kan jo ikke nøjes med at være ord. Vi må udleve dem og bære dem uden på tøjet. Og vi må udleve dem i et forpligtende fællesskab.

Et fællesskab, hvor vi insisterer på at se mulighederne i stedet for begrænsningerne. Hvor mennesker med vidt forskellige livsvilkår og livssituationer kan mødes, lære og udveksle erfaringer, viden, drømme, ønsker og håb for fremtiden – og udleve det i samspillet, mens vi holder god højskole.

Og her får I de sidste ord fra gårsdagens koncert med Minds:

*Du behøver ikk' tage min værdighed
Sæt dit K før ærlighed
Og jeg behøver ikk' ta' din værdighed
Jeg har K før ærlighed
Jeg har K før ærlighed*

Vi vil møde jer med både kærlig- og ærlighed. Vi vil stå på hænder for jer, vi vil udfordre jer. Vi vil sætte jer fri og vi vil kræve noget af jer. Vi vil give jer svar og stille jer spørgsmål og lede efter svarene sammen. Vi vil give jer ansvar og tage det sammen med jer. Vi vil skabe et sted, hvor I føler jer hjemme sammen med os. Vi vil insistere på, at I skal være med til at skabe livet på Egmont og holde bragende god højskole, hvor man tager sig af hinanden, tager om hinanden, tager

hinanden seriøst, tager sig selv uhøjtideligt, tager af sted fra og kommer hjem til, tager del i, ja i det hele taget, tager livet og højskolelivet på sig.

Slutteligt skal I vide, at vi glæder os meget til i år. Vi glæder os til undervisningen. Vi glæder os til samtalerne. Vi glæder os til at skabe sammen med jer. Vi glæder os til at få en fælles hverdag sammen. Vi glæder os til at være nysgerrige og at forundres sammen med jer. Vi glæder os til at vi skal græde af grin.

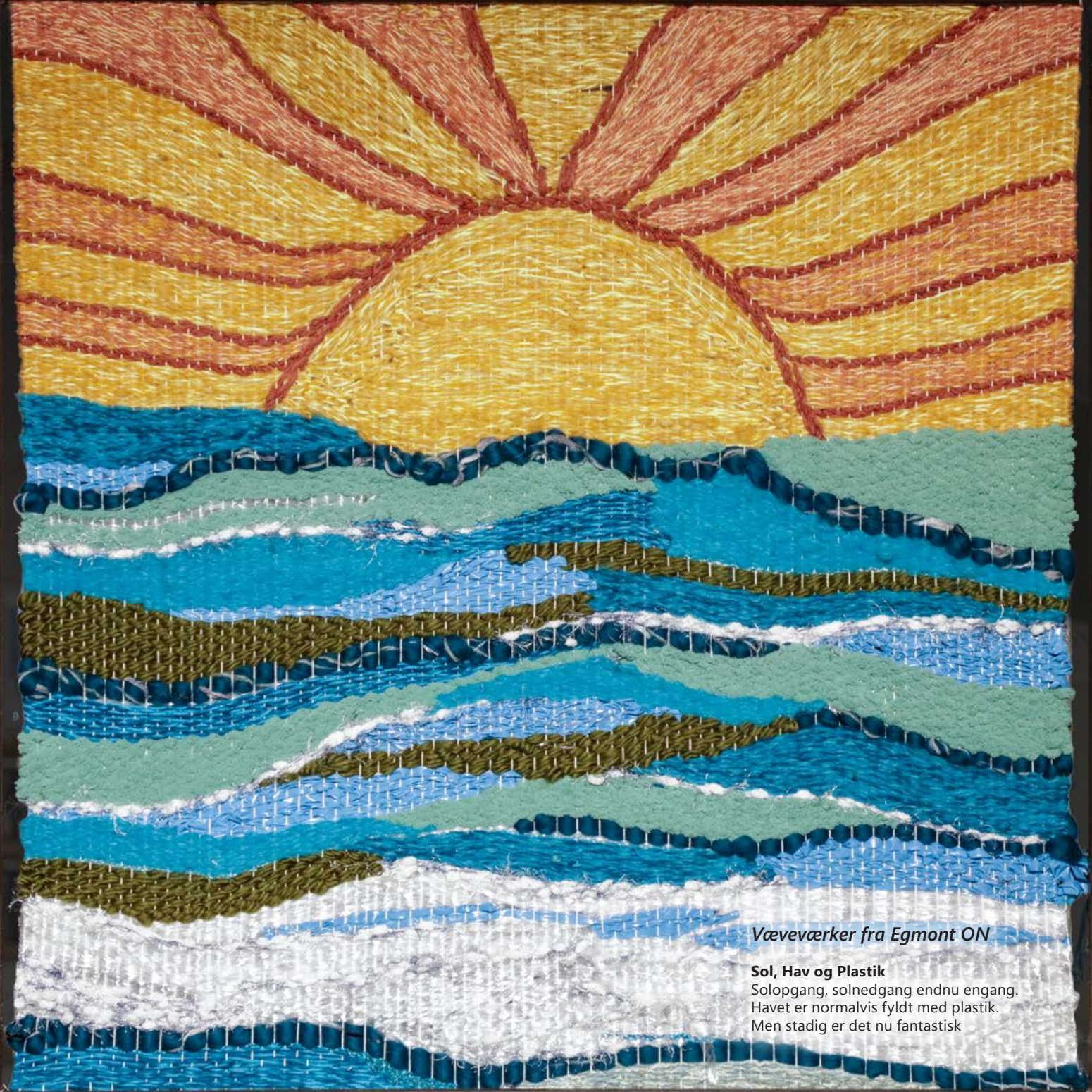
Vi glæder os til, at I vil udnytte skolens muligheder, og til at I vil udfolde og udfordre jeres eget og hinandens liv, fagene og de sociale sammenhænge. Vi glæder os til at lære jer – og jeres liv at kende. Vi glæder os til at holde rigtig god højskole sammen med jer. At holde om, at holde ved, at holde ud, at holde fast, at holde af, at holde sammen.

Vi glæder os.

Velkommen til værdigheden, myndigheden og solidariteten.

Velkommen til mangfoldigheden, til mulighederne og til de brede, åbne døre på Egmont Højskolen. Velkommen!

Tak for ordet

Væveværker fra Egmont ON

Sol, Hav og Plastik

Solopgang, solnedgang endnu engang.
Havet er normalvis fyldt med plastik.
Men stadig er det nu fantastisk

En plads for alle

World Capital of Architecture – Arkitekturhovedstad – er en ny titel, som UNESCO-UIA tildeler den by, der er vært for den internationale arkitektforening UIA's verdenskongres. I 2023 har det været København, hvor der hele året har været et overflødighedshorn af events og begivenheder der har sat fokus på arkitekturen i alle dens afskygninger. Bevica Fonden er med som partner med fokus på at skabe events der favner os alle. I september deltog nogle elever fra Egmont Højskolen på eventet “En plads for alle – et mere inkluderende København.”

– af Michael Pedersen, højskolelærer

Lørdag den 16. september holdt Københavns Kommune og Bevica Fonden eventet "En plads for alle – et mere inkluderende København" på Israels Plads i København. Eventet satte fokus på, hvordan man skaber byrum for alle.

"Dagen gav mange indsigter hos dem, der kom forbi Israels Plads eller var med til arrangementet. Der er blandt andet en, der udtalte "jeg ville aldrig mere parkere min cykel på ledelinjerne, fordi jeg pludselig forstår, hvad det betyder". Jeg tror, at den slags oplevelser er med til at forandre folks opfattelse af, hvad der skal til for at mennesker med handicap kan deltage på lige fod," fortæller direktør for Bevica Fonden og medlem af Egmont Højskolens bestyrelse Marianne Kofoed.

Eventet var et af fem store signaturevents, som Københavns Kommune afholder i forbindelse med, at kommunen er udvalgt til Arkitekturhovedstad 2023. En del af arrangementerne holdes sammen med en partner, og på dette arrangement var Bevica Fonden partner.

Universel design

Målet med eventet rækker langt ud over selve dagen. Målet er, at der i kommunens byrum skal være fokus på, hvordan man skaber inkluderende rum

"Sonja Furu giver i bogen "Unormale mennesker" et billede af et inkluderende samfund. Efter hun har boet en uge på Egmont Højskolen, tænkte hun "hvorfor er vores samfund ikke indrettet som på Egmont,

så alle kan være med." Egmont Højskolen er på mange måder en rollemodel for vores samfundsindretning. Og man kan kun håbe på, at vores samfund vil udvikle sig i den retning, så alle har lige muligheder for at deltage. Og måske er København godt på vej i den retning. Det er i hvert fald i vores optik et stort skridt, at man har skrevet universelt design ind i kommuneplanstrategien, så der nu står, at byen skal planlægges og udvikles ud fra principperne i universelt design, så byen bliver mere tilgængelig for flere. Kommuneplanstrategien er lige nu i høring, men universelt design bliver nok næppe skrevet ud", siger Marianne Kofoed.

Universelt design handler – lidt forenklet – om at forme rammerne for det levede liv, så vi alle kan deltage på lige vilkår. Uanset vores kropslige udgangspunkt. Filosofien i universelt design er også med til at nedbryde "dem-og-os" retorikken. Mennesker med og uden handicap.

"En plads for alle var en fantastisk kulmination af Partnerskabet med Bevica Fonden. Dagen var spækket med indhold, der både fik publikum og partnere til at reflektere over byens rum og egen færden i den. Partnerskabet har i sin helhed tilføjet en central dimension til året. Det har betydet, at både partnere og deltagere kender til universelt design, og hvordan byen og dens liv kan indrettes, så endnu flere kan være med. Og så er der også sat gang i en spændende proces internt i kommunen, for at forankre den gode viden", siger Kristine Munkgård Pedersen. Programleder Arkitekturhovedstad 2023

Velvalgt Plads

Det var ikke tilfældigt, at det var Israels Plads, der var blevet valgt som ramme for dagens event. Pladsen rummer nogle udfordringer, som sætter fokus på nødvendigheden for at tænke i, at alle skal kunne deltage.

"Vi havde netop valgt Israels Plads, fordi det er en plads, hvor der kommer mange mennesker men samtidig en plads med udfordringer, hvis man har et handicap for netop at få samtalen om, hvor byens rum virker ekskluderende. Det er nemlig ikke indlysende for alle" fortæller Marianne Kofoed.

Dagen gav mange refleksioner også hos mennesker, som er med til at udforme byens pladser. Det skete blandt andet gennem samtaler.

"Der var blandt andet en samtale med arkitekt Dan Stubbergaard fra COBE, som har tegnet pladsen og stadsarkitekten Camilla Van Deurs

og andre. Den samtale gav mange gode refleksioner, og Dan Stubbergaard fik en viden med sig om, hvor pladsen har sine udfordringer og ubevidst er ekskluderende. Opmærksomhedspunkter, som han uden tvivl vil tage med sig ind i andre projekter", siger Marianne Kofoed.

Dagen startede med morgensang

En flok elever fra Egmont Højskolen deltog i eventet på Israels Plads. De stod for det musikalske indslag

"Egmont Højskolen stod for morgensang. Det var vigtigt for os, at starte dagen med højt humør og fællessang og det er jo bare noget, som skolen er verdensmester i. At vælge "Danskerne findes i mange modeller" var også særdeles velvalgt til lejligheden", siger Marianne Kofoed.

Og prisen går til ...

Glimt fra efterårets EgmontON Awardshow

TinyCity

Et af de mange produktioner,
eleverne skulle manifestere i
Egmont ON

Hverdagens rutiner

Vores væbeværk viser den facade som vi nogle gange påtager os for at indordne hverdagens ordinære rutiner, og det evige tidspres vi alle kender. Trods de mørke og triste dage, er det i det ordinære, at vi finder livets små glæder. Derfor holder vi alligevel af hverdagen.

Årets foredrag og koncerter

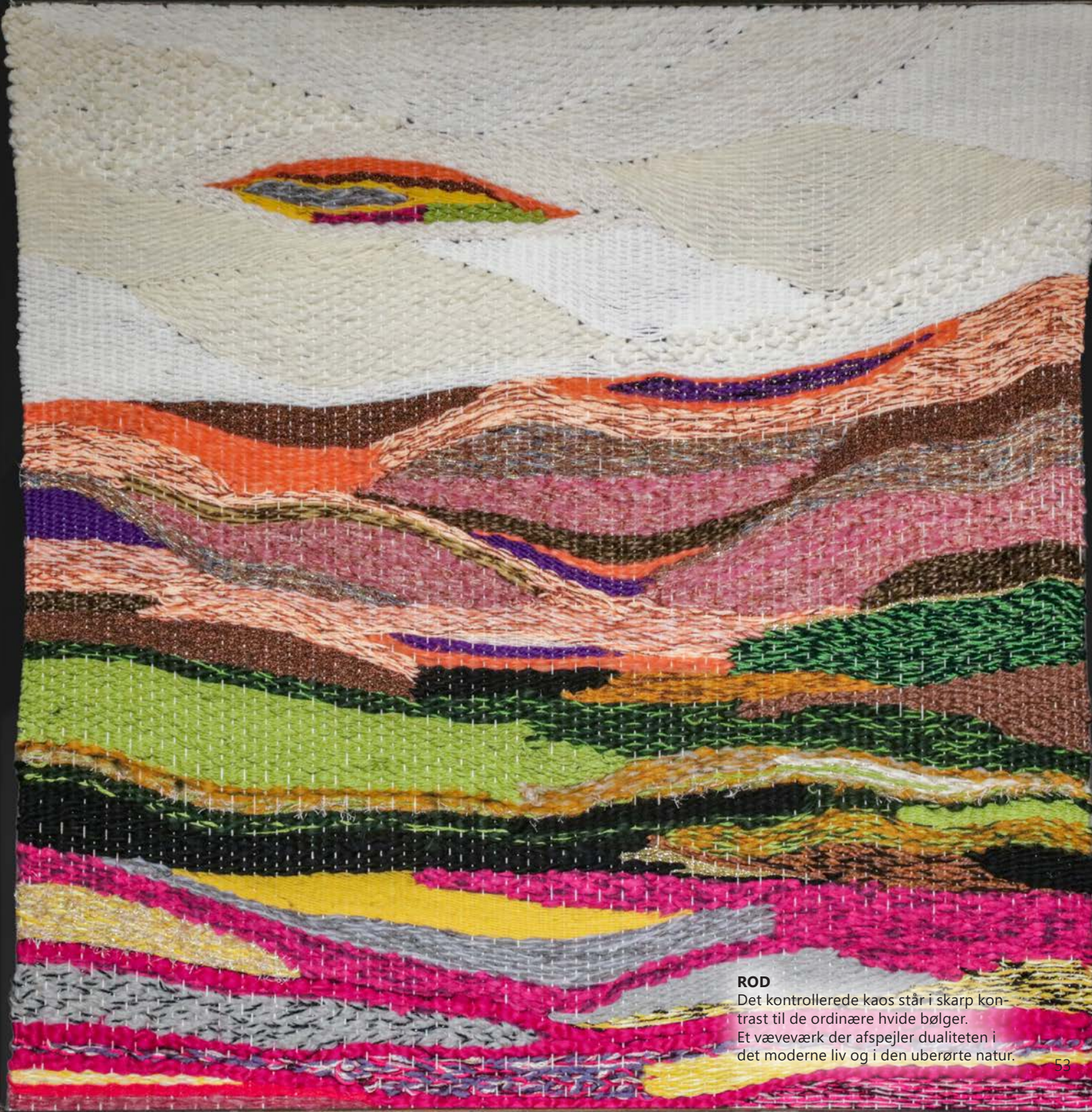
FORÅR

- 18/01 Egmont Højskolens historie v Søren Møllgaard
25/01 Cecilie Rubow: Indendørsmenneskets natur
01/02 Atomkraft – ja måske? v. Hans Otto Lunde
08/02 Syng, spis og snak: Spise og synge sammen med folk fra lokalområdet og trioen Tresonans
15/02 Iran lige nu v. Simon Apadana
22/02 Leif Davidsen: "Fra Lenin til Putin"
27/2-4/3 Teaterkoncert
08/03 Kvindernes internationale kampdag – Nu for alle køn v. Bente Kloppenborg og Karin Steen.
15/03 Caspar Eric – Ny balancer – handicapdigte
12/04 Foreningen "Gode Penge": Om penges magt og bankers uvæsen
19/04 Om Rewilding og Naturnationalparker v. Helle Lyngbak, projektleder for Natur-nationalparken i Trantum
26/04 Mai Skou: Poesibogen – Det fremmede i os selv – Fotografi
03/05 Havets tilstand v. Morten Rosenvold
10/05 Kampen om mennesket v. Søren Møllgaard
24/05 Syng, spis og snak – Spise og synge sammen med lokale og Jonas Dueholm
31/05 Bo Stief og Poul Halberg – New dreams – koncert
07/06 Glad skib v. Karin Steen
14/06 Medie viser forårets produktioner

EFTERÅR

- 23/08 Nanna Hyldgaard: "Lev for det halve – og få det hele med"
30/08 Sofie Riis: "4. bølge feminisme"
06/09 Nikoline Hagen: Mit liv med Greenpeace
13/09 Sang i landskabet
20/09 Syng, Spis og Snak m. herrekoret BarbAros – med Eriksminde Efterskole og lokale
04/10 Mads Mygind: "Poesi"
11/10 Jesper Grønkjær: "Smilets ambassadør"
25/10 Rosàlia De Souza Quarteto 55º – Samba og Bossanovakoncert
01/11 Grundtvig lever – fortællekoncert v. Bolette og Jakob Elvstrøm
08/11 Marie Valentine Beck & Mette Øyås: Samtale-Lab
15/11 Maja Elverkilde: "Klima, naturforståelse, naturmeditationer"
17/11 Glenn Bech "Jeg anerkender ikke længere jeres autoritet"
20-25/11 Egmont ON
29/11 Syng, Spis og Snak – Syng Julen Ind – sammen med lokale og Inge Johnsen
06/12 Jacob Nossell – Bliv hørt i offentligheden

ROD

Det kontrollerede kaos står i skarp kontrast til de ordinære hvide bølger. Et væbeværk der afspejler dualiteten i det moderne liv og i den uberørte natur.

ÆBLEMOST

På en luftig og kølig efterårsdag havde eleverne bl.a. til opgave at plukke æbler på en nærliggende æbleplantage, der efterfølgende blev mostet til den dejligste æblem-most.

I alt blev der tappet 4.225 liter æblem-most i 845 styk 5-liters kartoner.

Velbekomme!

BMO

Hvordan kan noget så ordinært som en bolle med ost, være blevet til så ekstraordinært et fænomen som BMO?

Hvordan åbner vi højskolerne op

Den 2. og 3. november holdt Foreningen af Folkehøjskoler i Danmark (FFD) landsmøde på Egmont Højskolen. Ethvert årsmøde har sine diskussioner, og i år var den store debat, hvordan højskolerne bliver et relevant tilbud for nye målgrupper.

– af Michael Pedersen, højskolelærer

Det er endnu tidligt på dagen, da de mere end 200 medlemmer af FFD kom til Egmont Højskolen, blev registreret ved check-ind-bordet og langsomt fandt en kop kaffe og en plads i hallen. Nogenlunde samtidig var skolens elever ved at blive sat ind i biler og busser, der skulle køre dem til museet Moesgaard, hvor undervisningen foregik den dag. Efter undervisningen kunne eleverne tage hjem på forlænget weekend.

Kl. 10 bød FFD's formand Lisbeth Trinskjær velkommen til årsmøde. Der var nogle praktiske oplysninger, der skulle gives. Få minutter senere kunne forstander Søren Møllgaard Kristensen byde alle deltagerne velkommen til Egmont Højskolen. Han fortalte lidt om højskolens værdier og hverdagen på skolen.

Generationskontrakten

Det første egentlige program på årsmødet var et foredrag ved folketingsmedlem Martin Lidegaard fra Radikale Venstre. Ud fra sin nye bog Generationskontrakten gav han en analyse af, hvilke problemer samfundet står med i dag. Han lagde især vægt på, hvordan unge bliver mærket af problemerne og samtidig har svært ved at se handlemuligheder.

“Min generation er den generation, som har udryddet flest arter, som har skabt kæmpe klimaproblemer og som lige nu er i krig. Det kalder på handling. Men de unge ser, at min generation ikke gør noget som helst og slet ikke hvad den burde gøre. Det skuffer de unge og de bliver handlingslammede og modløse. Det er nødvendigt at skabe rum for handling, og jeg tror, at højskolerne kan være et af de rum”, sagde Martin Lidegaard.

Efter foredraget var der lidt tid til spørgsmål og debat. Folk var meget engagerede, og flere fortalte om, hvordan de prøvede at lade ord og handling følges ad ude på deres skoler.

Debat og beslutninger

Så gik det egentlige årsmøde i gang, med en dagsorden der ligner mange andre årsmøder. Der skulle vælges dirigenter, lyttes til og diskuteret beretning fra bestyrelsen, godkendes regnskab og budget samt vælges nye folk til bestyrelsen.

Ifølge dagsordenen skulle der vælges 4 nye medlemmer af bestyrelsen, og der var 5 kandidater. Men da årsmødet nåede til det punkt, kunne dirigerne fortælle, at et af de bestyrelsesmedlemmer, der ikke var på valg, havde trukket sig. Det betød at alle 5 kunne vælges, og de 5 var blevet enige om hvem der kun skulle vælges for et år. Blandt de nye bestyrelsesmedlemmer er Egmont Højskolens forstander Søren Møllgaard Kristen.

Nye målgrupper

Midt på eftermiddagen blev der holdt pause i den officielle dagsorden, og der var en paneldebat om hvordan vi tiltrækker nye målgrupper til højskolen. Fire forskellige personer: kønsforsker Christian Groos, forfatter og direktør for Dansk Flygtningehjælp Ungdom Tarek Ziad Hussein, højskoleforstander på Den Skandinaviske Designhøjskole Merete Østergaard og tidligere elev og nu hjælpe lærer på Egmont Højskolen ??? gav hver deres bud på, hvordan vi kan sikre diversitet og forskellighed blandt eleverne og andre brugere af højskolerne. Der blev talt om opgør med gamle måder at tale og tænke på, men også om retten til at mene, også ting andre er uenige i og synes er kontroversielle. Den gennemgående linje i paneldebatten var, at dialogen er vigtig, og at vi skal turde at være facilitatorer i svære debatter. Der blev også peget på information om hvad det er at gå på højskole som

Højskolerne

en vigtig brik, da der er mange i de målgrupper, der ikke er typiske højskoleelever, som simpelthen ikke har en idé om hvad højskole er.

Festlig aften

Så var der festaften med alt hvad det indebærer. Køkkenet på Egmont havde valgt at følge en beslutning fra skolens elever om at uge 43 skulle være kødfri, og der blev serveret en fremragende 3 retters kødfri menu. Der var underholdende indslag mellem retterne. Som tema for festen og udfordring for alle indslagene havde man valgt at låne et begreb fra vores udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen, "ideologisk pragmatisme", som alle indslagene på forskellige måder forholdt sig til. Det blev til mange morsomme indslag.

Aftenens sidste programpunkt var uddelingen af "Den folkelige sangs pris", som i år gik til sangskriveren Annika Aakjær.

"Jeg er glad for at føle, at jeg er med til at bære videre på en tradition," sagde Annika Aakjær ved prisoverrækkelsen.

Tid til sang, svømmetur i Vandhalla og debat

Fredag formiddag var der workshop, hvor man kunne vælge mellem at synge sammen, at tage en svømmetur i Vandhalla eller at høre om hvordan man som lærer laver natur-dannelse i praksis. Efter workshopsene var der først et foredrag ved formand for Trivsels Kommissionen og forstander på Krogerup Højskole om hvordan kommissionen arbejder på at forbedre børn og unges trivsel. Endelig sluttede årsmødet af med en debat om højskolernes rolle i den grønne omstilling ved direktør for Verdens Bedste Nyheder, Thomas Ravn Petersen.

Et godt årsmøde var slut og efter frokosten kunne alle igen vende hjemad.

Elevstævnet 2023

– af Jens Bork, formand for Elevforeningen

I maj lykkedes det at afvikle Elevstævne 2023 i weekenden d. 12.-14. maj. Det var anden gang, vi arrangerede stævnet i maj måned og ikke i november, som det har været igennem mange år. Med de erfaringer, vi nu har fået, tyder alt på, at det fungerer rigtig godt. Vejret i maj er meget mildere og meget mere lyst og til stævnet var det så fint, at der var nogen ude at bade og nogen sov i telte på plænen.

Fra Elevforeningens og Egmont Højskolens side er vi derfor meget tilfredse med tidspunktet i maj måned, så det bliver bliver der satset på fremover.

Fredag aften var der højskolehygge med sange fra højskolesangbogen. Derefter spillede et tidligere elevband og de gav den fuld gas og gjorde det rigtig godt til stor fornøjelse for deltagerne.

Lørdag formiddag orienterede Søren og Karin om rigets tilstand, krydret med et par sange og fortælling om de mange projekter, der er gang i på Egmont Højskolen og ikke mindst de mange projekter, man har støbeskeen. En ting er sikker: Der sker meget og der vil komme til at ske rigtig meget, for på Egmont Højskolen er der fuld fart på.

Igen til stævnet var der arrangeret højskoleaktiviteter om lørdagen, hvor lærerne fra Egmont havde arrangeret aktiviteter, der gav en fornemmelse for, hvad der sker på højskolen til dagligt. Der var igen stor interesse for komme ud at se hestegården Vestergaard, som Egmont Højskolen købte sidste år. Et meget spændende sted med plads til 14 heste og alt, hvad dertil hører. Andre ting også af stor interesse var fællessang og vandretur rundt i Hou. Alt i alt en super eftermiddag.

Sidst på eftermiddagen lørdag havde vi jubilarmøde med godt 40 jubilarer. De yngste jubilarer var elever på Egmont for 10 år siden, og så bliver man fejret for hvert femte år derefter. Det vi fra elevforeningens side synes er sjovt, er at se, hvor mange år, vi kan komme tilbage. I år var de ældste jubilarer, der har været elever på Egmont Højskolen, fra 1958 og dermed 65 års jubilarer! Og der var intet mindre end to mødt op! Det er meget sjovt at høre de mange historier, de kan fortælle fra dengang, de var elever på skolen. En stor tak for at I vil komme og bakke op om Egmont Højskolen og Elevforeningen efter så mange år.

Lørdag aften havde vi den store festmiddag, hvor godt 650 mennesker var samlet til en kæmpe fest i hallen. Forstander Søren Møllgaard Kristensen holdt festtalen, og igen blev det en forrygende aften, hvor der blev snakket og hygget. Efter middagen havde vi fået Take Cover til at spille op til dans, så der blev danset til den lyse morgen. Igen en super hyggelig aften og sikke en fest.

Vi havde igen sat busser ind, der kørte mellem Aarhus og Egmont Højskolen og der var stor interesse for at benytte tilbuddet, hvilket gør det hele meget lettere for dem, der gerne vil tilbage til Aarhus og måske har fået et glas for meget.

Fra Egmont Højskolens Elevforening ønsker vi at give en stor tak til Egmont Højskolen for den store indsats, der gør, at Elevstævnet bliver så stor en succes. Også en stor tak til alle afdelinger og personale, samt de frivillige, vi havde med fra elevforeningen. Uden den store indsats fra alle, ville Elevstævnet ikke blive så vellykket – MANGE TAK.

Egmont Højskolens Elevforening

Jens Bork

Elevstævne 2024

Egmont Højskolen og Egmont Højskolens Elevforening satser på at arrangere Elevstævne i weekenden den 24.-26. maj 2024.

Det er weekenden, hvor den skal have hele armen, som vi kender det i de gode gamle dage, hvor vi holdt stævne over en hel weekend.

Fra Egmont Højskolen og Elevforeningen glæder vi os rigtig meget til stævnet og til at snakke med jer alle sammen.

SÆT KRYDS I KALENDEREN OG RESERVER DEN WEEKEND MED DET SAMME!

haMsterHjulet

Mange oplever i dag, at de lever i et accelerationssamfund, hvor de løber hurtigere og hurtigere i hamsterhjulets evige spiral. Dette forsøger vi at afspejle i vores væbeværk, hvor mennesket er fanget i spiralens repetitive centrum og vejen ud på den anden side er lang og kringlet.

Rundt om spiralen har vi forsøgt at visualisere det liv der er at finde, hvis man en dag formår at slippe ud af det efterhånden alt for velkendte hamsterhjul. Et rodet, vildt og levet liv i farver.

Jubilarer 2023

65 års jubilæum (1958)

Henny Camilla Christiansen
Aage Stig Christensen

55 års jubilæum (1968)

Poul Scheby

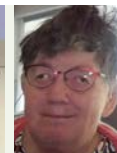
50 års jubilæum (1973)

Henrik Jensen

35 års jubilæum (1988)

Liselotte Møller og Max Thomsen
Rene Hansen
Carlo Bording
Magrethe Svendsen
Annemette H. Dam

30 års jubilæum (1993)

Mogens Barrit

25 års jubilæum (1998)

Jan H-Nøhr
Hanne Arpe

20 års jubilæum (2003)

Henriette stausholm
Kasper Dyhr Mikkelsen
Daniel Bente
Rasmus Lund-Sørensen
Nikolaj Eskildsen

10 års jubilæum (2013)

Morten Malmkov
Bo Brokdorf Eriksen
Theis Andersen

Elevforeningens bestyrelse

Delt formandskab

Anna Holm Graversen Tlf. 60 24 58 70
Montagehalsvej 4 st. tv., 2500 Valby annaholmgraversen@hotmail.dk

Delt formandskab

Amalie Højsgaard Hornemann Tlf. 40 35 41 32
Dalgas Avenue 15, 1.tv, 8000 Aarhus C mallehorn@hotmail.com

Delt formandskab - sekretær

Julie Jelling Tlf. 29 82 14 02
Kirkedammen 15, 3.mf, 8000 Århus C juliejelling96@gmail.com

Kasserer

Axel Damm Tlf. 28 55 14 72
Aldersrovej 28, 1., 8200 Århus N axeldamm@gmail.com

Øvrige bestyrelsesmedlemmer

Jens Bork, medlem af højskolens bestyrelse Tlf. 20 46 25 72
Vestervænget 39, 7323 Give jbork@stofanet.dk

Wilton Jensen, medlem af højskolens bestyrelse Tlf. 30 74 24 57
Bakkedraget 8, 7490 Aulum orluff52@live.dk

Emma Svarre Tlf. 30 95 90 49
P. Bruunsgade 64 3h, 8000 Aarhus C emma.svarre@gmail.com

Mikkel Smidstrup Tlf. 20 66 11 60
Buen 9 B. st., 9800 Hjørring mikkelsmidstrup@has.dk

Suppleanter

1. Suppleant
Johanne Bach Tlf. 27 57 74 83
Vestervænget 75, 7323 Give johannebach@gmail.com

2. Suppleant
Mogens Barrit Tlf. 23 27 84 78
Egeparken 156, 12. th, 5240 Odense NØ mogensbarrit@hotmail.com

Elevhold forår 2023

Agnes Bugge
Ahmad Alnembr
Alba Sofie Juul Rauff
Alberte Hansen
Alberte Klitgaard Jensen
Aleksander Steen Lobach
Amalie Mathilde Klintrup Bjerke
Amalie Riber Poulsen
Anders Brogaard Larsen
Anders Khalil
Andrea Kortholm Fallesen
Andrea Krogh Vegge
Andrea Plesner Bloch
Andreas Bjerregav
Andreas Kragh Pedersen
Andrej Bajagilovic-Viuff
Ane-Sophie Madsen
Ann-Katrine Kviesgaard
Anna Bredkjær Fransen
Anna Godballe Madsen
Anna Kathrine F. Stachelhaus
Anna Luckenbach
Anne Louise Andreasen
Anne Marie Holmbjerg Kristiansen
Anne Wildt Vigild Kronborg
Anne-Sofie Soelmark
Anton Haldrup Berg
Anton Valdemar Hartmann
Asta Dolezych Dahl
Astrid Bølling-Ladegaard
Astrid Finne Skovbakke
Astrid Koudal Maul
Astrid Skovmand Helstad
Behzad Hosseini
Benjamin Matias Rousing Løfquist
Bertil Reinholdt Møller
Bertram Alfa Sølvmoose
Camilla Ankerstjerne Pedersen
Camilla Bro Rasmussen
Camille Leerhøj
Carina Statager Andersen
Carla Cecilie Sivholm Leonhard
Caroline Mønster Ninn Kristiansen
Celine Nielsen
Charlotte Stougaard
Chie Dehara
Christian Størum Sørensen
Christina Nørskov Christensen
Christine Pecuraite Andersen
Connie Laura Graversen
Daniel Hayes
Dilan Tanriverdi
Emil Fogh Høffer
Emil Lyngbye Widding
Emilie Laura Hertz
Emma Kastrup Jones
Esben Flindt Damgaard
Eskild Karl Valdemar Rønnehede
Frederik Mønster Sohne Pedersen
Freja Dortehe Frandsen
Frida Rejkjær Andersen
Frida Vangsgaard
Gregers Søgaard Knutson
Gustav Angel Bjerregaard
Gustav Schjeldt Agersnap
Gustav Throen Fabricius
Gustav Valdemar Ulrikssen
Hannah Agerholm
Hans Peter Elkjær
Haruki Ishikawa
Helene Sadjadi-Munk
Henriette Lund
Henrik Bekmann Nonbye
Ida Krukow Siim
8240 Risskov
7800 Skive
7600 Struer
8520 Lystrup
8000 Aarhus C
8530 Hjortshøj
8355 Solbjerg
8700 Horsens
8250 Egå
8200 Aarhus N
7300 Jelling
2400 København NV
8700 Horsens
8260 Viby J
8210 Aarhus V
5464 Brendstrup Fyn
8464 Galten
7800 Skive
8260 Viby J
8963 Auning
8000 Aarhus C
4000 Roskilde
7620 Lemvig
4000 Roskilde
8000 Aarhus C
5750 Ringe
8330 Beder
4230 Skælskør
9000 Aalborg
8000 Aarhus C
5250 Odense SV
8700 Horsens
8000 Aarhus C
9230 Svenstrup J
8990 Fårup
8270 Højbjerg
4390 Vipperød
8300 Odder
8700 Horsens
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
5750 Ringe
8300 Odder
8700 Horsens
8700 Horsens
8300 Odder
Japan
8660 Skanderborg
8000 Aarhus C
8700 Horsens
9620 Aalestrup
9220 Aalborg Øst
8300 Odder
5500 Middelfart
4520 Svenninge
2100 København Ø
5491 Blommenslyst
8541 Skødstrup
1953 Frederiksberg C
8300 Odder
8200 Aarhus N
9210 Aalborg SØ
3500 Værløse
1820 Frederiksberg C
5762 Vester Skerninge
8270 Højbjerg
3050 Humlebæk
8800 Viborg
4700 Næstved
5400 Bogense
Japan
8000 Aarhus C
8300 Odder
8300 Odder
8260 Viby J

Ida Leth Pedersen
Ida Marie Lamhauge Hoffmeier
Ida Marie Øvlisen Hansen
Ida Strunge Thaysen
Igor Duvhal
Ikumi Hashimoto
Ingrid Callesen
Isak Schlüntz
Jacob Østergaard Groth Jensen
Jens Grum Jensen
Jeppe Jul Andresen
Jeppe Pablo Ingemann Therp
Jesper Nørgaard
Joakim Pedersen
Johan Thomas Skou de Neergaard
Johanna Marie Baand Poulsen
Johanne Højgaard Nielsen
Johanne Næsgaard Jespersen
Johanne Vogt Sørensen
Jonas Blichfeldt Kristensen
Jonas Hinke Lundberg
Jonas Højmoose Drejle
Jonas Riisbjerg Jørgensen
Jonas Starklint
Josefine Smed Karlog
Josephine Christine Dorth Tilsted
Julie Buur Rasmussen
Julie Graasbøll Isø
Julie Hedegaard Christiansen
Julie Jakobsen
Julie Victoria Kjær Lassen
Julius Emil Bøg Kongsbach
Kamille Kaasgaard Robertsen
Kana Miyoshi
Katharina Krarup Thomsen
Kathrine Nanna Smidt Jensen
Kathrine Skov Larsen
Kenan Agic
Kirstine Korsgaard Steffensen
Kristian Bolodkin
Kristian Krogh Jensen
Kristian Krogh Nygaard
Kristian Leer
Kristian Milla Nielsen
Kristian Skovbo Søndergaard
Kristine Henneke
Kristoffer Krogh
Lasse Bloch Lange
Lasse Hammerich
Laura Hedemand Petersen
Laura Leithoff Christensen
Laura Schjødtt Frimann
Laurids Kaaber Iversen
Laurits Bugge Larsen
Laurits Halldrupson Johansen
Lea Blaabjerg
Lea Maria Bøgh Gregersen
Line Berendsen Juelsgaard
Line Juul Levisen
Line Kragbæk Thon
Line Marie Bech Thomsen
Louise Hansen Rasmussen
Lukas Roland Stegeager
Luna Marie Sørensen
Lærke Popp Therklidsen
Mads Hansen
Magnus Asp
Magnus Emil Hjorth Nielsen
Magnus Svarre
Mai Li Zielke Harving
Mai-Britt Mørk Friis Knudsen
Maike Christensen
Maja Lomholt Strunge
Marcus Færmann Hansen

8700 Horsens
4720 Præstø
8362 Hørning
8230 Åbyhøj
8300 Odder
Japan
8000 Aarhus C
2842 Skodsborg
8700 Horsens
2100 København Ø
5471 Sønderød
8270 Højbjerg
8300 Odder
6950 Ringkøbing
1655 København V
3450 Allerød
7620 Lemvig
8000 Aarhus C
5250 Odense SV
8370 Hadsten
5500 Middelfart
3500 Værløse
6973 Ørnholm
8000 Aarhus C
Danmark
7500 Holstebro
8300 Odder
8660 Skanderborg
8961 Allingåbro
2950 Vedbæk
5471 Sønderød
8220 Brabrand
8520 Lystrup
Japan
7323 Give
8000 Aarhus C
6760 Ribe
4520 Svenninge
7700 Thisted
8300 Odder
8800 Viborg
8000 Aarhus C
9681 Ranum
2100 København Ø
7500 Holstebro
8300 Odder
3390 Hundested
8000 Aarhus C
9310 Vodskov
2310 Hornbæk
8000 Aarhus C
7000 Fredericia
2300 København S
8310 Tranbjerg J
8300 Odder
2300 København S
8660 Skanderborg
5466 Asperup
9460 Brovst
9210 Aalborg SØ
8070 Horsens
6270 Tønder
4000 Roskilde
8930 Randers NØ
8000 Aarhus C
7323 Give
9400 Nørresundby
8300 Odder
8600 Silkeborg
6100 Haderslev
5750 Ringe
8240 Risskov
5500 Middelfart
4180 Sorø

Marie Christina Van Dassen Løfting
Marie Hoffmann Christensen
Marie Huber Marcher
Marie Wittorff Schmidt
Marius Ditlev Hammelsvang
Matei-Emilian Toader
Mathias Alexander Søndergaard
Mathias Jacobsen
Mathias Pedersen Lauesgaard
Mathias Scott Jessen
Mathilde Carol Kingston
Mathilde Høgh Jensen
Mathilde Nielsen
Mathilde Strunge Birk
Mia Krøjmand Sørensen
Mikkel Thorkelsen
Mohamad Said Mirza
Nagomi Mikami
Nanna Kræmmer Hansen
Nanna Luna Aagaard
Nicolai Naciri Østergaard
Nicolai Vixt Vester
Nikolaj Peter Solskov Dehara
Ole Bjørnskov Pedersen
Olivia Skoldborg Ørskov
Olivia Søe Corvalan
Oskar Pedersen
Pauline Skøtt Dam
Pernille Skovgaard Larsen
Peter Emil Møller Madsen
Peter Forsingdal Hørup
Philipa Juliane Crone Jessen
Rasmus Klitgaard
Rasmus Peter Vammen Ørnsnæs
Rosa Bjerrum Poulsen
Sabrina Lillelund Kolding
Sandra Bournonville Nielsen
Sarah Dam Hoffmann
Sarah Martensen
Sayuri Takagi
Sebastian Kehlet
Shota Narikawa
Sidsel Bøgh Bahnsen
Sif Rask
Signe Gammeltoft Mangor Sørensen
Signe Holm Jacobsen
Signe Lange Andersen
Signe Marie Kabelka
Silas Johan Nørgaard Poulsen
Silke Maj Tjernansen
Simon Anton Heide
Sofie Noe Rosenblad
Sofie Winterberg Jensen
Stine Guldager Nielsen
Stinna Marie Kierlicher
Søren Schreiber
Søren Søe Naldal
Takumi Sakurai
Thomas Skjoldborg
Thor Birk Bierre
Thor Bjerre Müller Christensen
Thor Flindt Nielsen
Tobias Dahl Gaub
Tobias Sun Rose-Kim
Tomas Strøbye
Trine Ransby
Victor Schou-Schmidt
Viggo Glad
Walid Samhoun
Xenia Sandfeld Nissen
Yuuna Narusumi
Yuya Ishikawa

8543 Hornslet
8000 Aarhus C
5762 Vester Skerninge
8000 Aarhus C
8740 Brædstrup
6400 Sønderborg
7800 Skive
9990 Skagen
4700 Næstved
8000 Aarhus C
6000 Kolding
7600 Struer
8543 Hornslet
7700 Thisted
8210 Aarhus V
4281 Gørlev
8220 Brabrand
Japan
2100 København Ø
8600 Silkeborg
8722 Hedensted
8831 Løgstrup
8000 Aarhus C
6870 Ølgod
Olivia Skoldborg Ørskov
8600 Silkeborg
7150 Barrit
7490 Aulum
9440 Aabybro
8450 Hammel
8600 Silkeborg
8600 Silkeborg
8210 Aarhus V
8850 Bjerringbro
8000 Aarhus C
8300 Odder
8660 Skanderborg
7323 Give
8800 Viborg
Japan
8680 Ry
Japan
9000 Aalborg
5750 Ringe
8586 Ørum Djurs
9600 Aars
8370 Hadsten
6100 Haderslev
9530 Støvring
6800 Varde
8230 Åbyhøj
7500 Holstebro
8200 Aarhus N
6870 Ølgod
8000 Aarhus C
8700 Horsens
9520 Skørping
8300 Odder
7500 Holstebro
8260 Viby J
8362 Hinnerup
5881 Skårup Fyn
9000 Aalborg
8000 Aarhus C
2000 Frederiksberg
9000 Aalborg
8000 Aarhus C
8381 Tilst
7500 Holstebro
Japan
Japan

Elevhold efterår 2023

Abdul-Rehman Ahmed
Agnes Bugge
Agnes Laurberg Andersen
Albert Anker Allerup
Albert Storm
Alexander Zenius Bai Olsen
Alfred Vallø Christensen
Amalia Vitis Nørregaard Kristensen
Amalie Mathilde Klintrup Bjerke
Anders Khalil
Andrea Katrine Ansberg
Andrea Kortholm Fallesen
Andrea Plesner Bloch
Andreas Bjerregav
Andreas Selde
Ane Thinggaard Larsen
Ane-Sophie Madsen
Anna Brun
Anna Børsting
Anna Emilie Skyttehave Rytter
Anna Kingo Oleson
Anna Lilja Luckenbach
Anne Marie Holmbjerg Kristiansen
Anne Wildt Vigild Kronborg
Anne-Sofie Bisgaard Buus
Anne-Sofie Friis Lassen
Annika Lindholm
Anton Rickers
Anton Skadhede
Arthur Nissen-Jørgensen
Asbjørn Mærsk Søbye
Asbjørn Sloth Skjoldborg
Astrid Badsberg-Nielsen
Astrid Finne Skovbakke
Astrid Koudal Maul
Behzad Hosseini
Beinta Kirstine Laksafoff
Bertil Reinholdt Møller
Bertram Alfa Sølvmoose
Buster Hedemann Svith
Camilla Bro Rasmussen
Carla Ladegaard Rasmussen
Caroline Graversgaard
Caroline Mønster Ninn Kristiansen
Cathrine Gejl Christensen
Cecilie Søndergaard Brandt
Charlotte Stougaard
Christian Emil Kryger Overgaard
Christian Holm Hølleddig
Christine Pecuraite Andersen
Connie Laura Graversen
Daniel Garne Larsen
Daniel Hayes
Daniella Mikkelsen
Dilan Tanriverdi
Emil Fogh Høffer
Emil Lyngbye Widding
Emil Uth Gydesen
Emil Veigaard Eskesen
Emilia Victoria Brethvad
Emma Kastrup Jones
Emma Kristine Lindkvist
Emma Sofie Ottesen
Erik Valdemar Eriksen
Eskild Karl Valdemar Rønne
Ferdinand Rønn Gornitzka
Frederik Bartholin Jacobsen
Frederik Chemi Strøm
Frederik Guldager Sørensen
Frederik Mønster Sohne Pedersen
Gustav Bruun Thomsen
Gustav Throen Fabricius
Gustav Valdemar Ulriksen

2635 Ishøj
8240 Risskov
8230 Åbyhøj
3660 Stenløse
9400 Nørresundby
8000 Aarhus C
8660 Skanderborg
6933 Kibæk
8355 Solbjerg
8200 Aarhus N
5350 Rynkeby
7300 Jelling
8700 Horsens
8260 Viby J
8000 Aarhus C
8600 Silkeborg
8464 Galten
8000 Aarhus C
5500 Middelfart
8450 Hammel
5230 Odense M
4000 Roskilde
4000 Roskilde
8000 Aarhus C
8270 Højbjerg
5500 Middelfart
8382 Hinnerup
5762 Vester Skerninge
8000 Aarhus C
8500 Grenaa
8600 Silkeborg
8600 Silkeborg
9370 Hals
5250 Odense SV
8700 Horsens
9230 Svenstrup J
4690 Haslev
8270 Højbjerg
4390 Vipperød
8230 Åbyhøj
8700 Horsens
2000 Frederiksberg
8330 Beder
8300 Odder
7800 Skive
6270 Tønder
8300 Odder
2500 Valby
8541 Skødstrup
8700 Horsens
9620 Aalestrup
3450 Allerød
9220 Aalborg Øst
9500 Hobro
8300 Odder
5500 Middelfart
4520 Svinninge
5580 Nørre Aaby
7200 Grindsted
8000 Aarhus C
5491 Blommenslyst
8200 Aarhus N
5000 Odense C
8000 Aarhus C
1953 Frederiksberg C
8200 Aarhus N
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
5620 Glamsbjerg
8300 Odder
6731 Tjæreborg
3050 Humlebæk
8800 Viborg

Gustav Wittrup Krøis
Hana Sakamoto
Hanne Schultz Møller
Hans Peter Elkjær
Henrik Bekmann Nonbye
Ida Bruun Kristensen
Ida Marie Kjær Jakobsen
Ida Marie Lamhauge Hoffmeier
Ida Marie Øvlisen Hansen
Ida Strunge Thaysen
Ida Thommesen
Igor Duvhal
Isak Schliüntz
Jacob Juhl Thuesen
Jacob Østergaard Groth Jensen
Jens Bertel Ejskjær Gravholt
Jens Grum Jensen
Jeppe Jul Andresen
Jesper Hagenbæk Kristiansen
Jesper Nørregaard
Joachim Domino Asmussen
Joachim Pedersen
Johanna Marie Baand Poulsen
Johanne Højgaard Nielsen
Johanne Vogt Sørensen
Jonas Blichfeldt Kristensen
Jonas Hinke Lundberg
Jonas Højmoose Drejø
Jonas Riisbjerg Jørgensen
Jonas Sandberg Sibast
Josefine Bartholin Lohfeld
Josefine Smed Karlog
Julie Bechgaard Vestergaard
Julie Jakobsen
Kamille Kaasgaard Robertsen
Kana Miyoshi
Karla Winterberg
Karoline Harritslev Lyngbæk
Karoline Raaschou
Kathrine Berg Frydendal
Kathrine Nanna Smidt Jensen
Kristian Bolodkin
Kristian Leer
Kristian Suurballe
Kristoffer Krogh
Lai Damgaard Jespersen
Lars Harder Tougård
Lasse Hammerich
Lauge Krull
Laura Ellegaard Jensen
Laura Funder Larsen
Laura Hedemands Petersen
Laura Leithoff Christensen
Laura Schrøder
Laurids Kaaber Iversen
Laurits Bugge Larsen
Lene Foli
Liam Arshia Changizi
Line Attermann
Line Juul Levisen
Liva Fonseca Fjeldsted
Louise Hansen Rasmussen
Louise Voltelen
Luna Marie Sørensen
Lærke Dinsen Lund
Lærke Høvinghoff Johannesen
Lærke Sofie Jensen
Mads Landbo Heegaard
Mads Mauro Østergaard Loberto
Mads Olesen
Magnus Graversen
Magnus Svarre

8300 Odder
Japan
8200 Aarhus N
5400 Bogense
8300 Odder
2400 København NV
5210 Odense NV
4720 Præstø
8362 Hørning
8230 Åbyhøj
8000 Aarhus C
8300 Odder
2842 Skodsborg
7300 Jelling
8700 Horsens
8210 Aarhus V
9240 Nibe
5471 Sønderø
8450 Stubbekøbing
8300 Odder
8260 Viby J
6950 Ringkøbing
3450 Allerød
7620 Lemvig
5250 Odense SV
8370 Hadsten
5500 Middelfart
3500 Ørnhøj
6973 Ørnholm
8000 Aarhus C
8300 Odder
Danmark
7362 Hampen
2950 Vedbæk
8520 Lystrup
Japan
1656 København V
8240 Risskov
5500 Middelfart
5620 Glamsbjerg
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
8300 Odder
3390 Hundested
5230 Odense M
8000 Aarhus C
9310 Vodskov
5762 Vester Skerninge
6760 Ribe
7100 Vejle
3100 Hornbæk
8000 Aarhus C
7500 Holstebro
2300 København S
8310 Tranbjerg J
8462 Harlev J
8240 Risskov
8000 Aarhus C
9460 Brovst
8883 Gjert
6270 Tønder
8200 Aarhus N
8930 Randers NØ
6630 Rødding
6900 Skjern
9210 Aalborg SØ
4690 Haslev
7400 Herning
8000 Aarhus C
8600 Silkeborg
8600 Silkeborg

Magnus Aagaard
Mai Asada
Mai Li Zielke Harving
Maiken Christensen
Maja Vorgod Ørskov
Marc Ladegaard Nielsen
Maria Frølund Juhl
Maria Vadsholt
Marie Rask Nielsen
Marie Thorup
Marija Kukic
Mathias Borch
Mathias Jacobsen
Mathilde Høgh Jensen
Mathilde Nielsen
Mebae Tasumi
Mia Krøjmand Sørensen
Mia Maria Risgaard Pedersen
Mikkel Thorkelsen
Mila Brorsen Toft
Mille Houmøller Olesen
Mille Tusedenia Haugaard Heron
Mohamad Said Mirza
Momoka Koishi
Morten Emil Holm Nobel
Nina Lebahn Frederiksen
Noah Bendix Peitersen
Olivia White
Oskar Nyholm Lang
Oskar Pedersen
Patrick Philip Trap Nielsen
Peter Boding Kildetoft
Peter Forsingdal Hørup
Philippa Juliane Crone Jessen
Rasmus Langballe Orheim
Rasmus Peter Vammen Ørnsnæs
Riho Ukawa
Rishi Thurai
Ronja Kamilla Ellegaard-Trentemøller
Sabrina Lillelund Kolding
Sandra Bournonville Nielsen
Sayuri Takagi
Sebastian Fleming Elsborg Grand
Sebastian Lindemann Olsen
Selma Boesdal Johnsen
Sif Rask
Signe Gammeltoft Mangor Sørensen
Signe Lange Andersen
Signe Marie Kabelka
Simon Gersner Marschall
Simone Sørensen
Sofie Bertelsen
Sofie Dalum Messmann
Sofie Kjærgaard Pedersen
Sofie Ladefoged Kristholm
Sofie Noe Rosenblad
Sofie Rask Guldager
Stine Fruergaard Nielsen
Stine Guldager Nielsen
Søren Hansen
Søren Schreiber
Thim Pihl Jensen
Thomas Schrøder Cara
Thor Birk Bjerre
Thor Flindt Nielsen
Tobias Knudsen
Tobias Vestergaard
Tore Sydradal Lund
Trine Kastrup Christensen
Victoria Birk Elkjær Nielsen
Vitus Ephream Gottfred Hammer
Walid Samhoun

8660 Skanderborg
Japan
6100 Haderslev
8240 Risskov
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
8210 Aarhus V
7600 Struer
8600 Silkeborg
8200 Aarhus N
6580 Vamdrup
6950 Ringkøbing
9990 Skagen
7600 Struer
8543 Hornslet
Japan
8210 Aarhus V
7500 Holstebro
4281 Gørlev
8300 Odder
9280 Storvorde
8200 Risskov
8220 Brabrand
Japan
9000 Aalborg
8370 Hadsten
6640 Lunderskov
5000 Odense C
8000 Aarhus C
7150 Barrit
8000 Aarhus C
2300 København S
8600 Silkeborg
8600 Silkeborg
8210 Aarhus V
8850 Bjerringbro
Japan
8870 Langå
8680 Ry
8300 Odder
8660 Skanderborg
Japan
5500 Middelfart
8000 Aarhus C
2300 København S
5750 Ringe
8586 Ørum Djurs
8370 Hadsten
6100 Haderslev
8400 Ebeltoft
4000 Roskilde
7100 Vejle
8300 Odder
8300 Odder
7900 Nykøbing M
7500 Holstebro
6900 Skjern
9600 Aars
6870 Ølgod
7323 Give
8700 Horsens
8000 Aarhus C
8000 Aarhus C
8260 Viby J
5881 Skårup Fyn
5700 Svendborg
8600 Silkeborg
6630 Rødding
5000 Odense C
8305 Samsø
8300 Odder
8381 Tilst

Skolens ansatte

Pædagogisk afdeling

Adam Holst Hoffbeck, Andreas Bech, Ann Jeppesen, Anna Hinchely Ebdrup, Aske Schou Jensen, Bente Kloppenborg, Bo Seiersen, Camilla With Aasager, Christina Maria Tassi di Luigi, Dan Ellegaard, Hanne Mellemkjær, Hans Otto Lunde, Iben Lautrop, Inge Johnsen, Ingeborg Mate Holm, Jesper Hansen, Johannes Schønau, Jason Pennington, Julie Ardahl Skov, Karin Busk Sørensen, Karin Steen Steffensen, Kenneth Bork, Kim Asmussen, Lisa Schlage, Lærke Kirkeby Beyen, Maria Schønau, Marianne Lene Holst, Max Breyen Kirkeby, Mette Nørgaard Lager, Mette Tang Hansen, Michael Ankjær Szöllösi, Michael Kirch Jensen, Michael Pedersen, Morten Wedege Mathiasen, Nicolai Heine Holm, Nikolaj Trane Evans, Nina Numan, Peter Scharling, Rasmus Schmidt, Rieko Fukazawa Kornum, Sanne Rubinke, Simon Apadana, Stevie Kørvell, Søren Bojer Kristensen, Søren Møllgaard Kristensen, Tine Schmidt, Tobias Møller.

Timelærer faste

Anders Kronborg, Bjørn Brinch, Christine Wiklund, Darius Kinderis, Dennis Kirkebæk, Ditte Winther, Jacob Brandt, Julie Jelling, Mads Thøgersen, Nanna Overby, Poul Erik Fink, Thomas Dausell.

Hjælpe lærere

Aksel Hjeldahl Sylvest, Amalie Brønd Jensen, Andrea Steen Steffensen, Anton Haldrup Berg, Asta Stendal Nicolaisen, Astrid Bølling-Ladegaard, Camille Leerhøj, Carina Statager Andersen, Dorte Mortensen, Emilie Asklev F. Hansen, Esben Flindt Damgaard, Ghaffer Mohamad, Gustav Angel Berregaard, Ingrid Callesen, Jacob Mandrup Holm, Jonas Starklint, Joris Ingemar Hoekman, Julie Jelling, Kathrine Ørnsholt Jensen, Kenni Søren Bjerregaard, Lasse Bloch Lange, Line Pedersen, Lærke Popp Therkildsen, Marie Hoffmann Christensen, Nicolai Vixø Vester, Nis Oke Berckling, Olivia Skoldborg Ørskov, Pauline Skøtt Dam, Rosa Apadana, Sami Hajsund, Sarah Dam Hoffmann, Selma Bjørnkjær, Signe Bjørnholt Fink, Silas Johannes Jensen, Silke Maj Termansen, Takumi Sakurai, Thor Bjerre M. Christensen, Valentina Seiko, Viggo Glad.

Kontor & IT-afdeling

Annette Poulsen, Asger Busch Jensen, Eva Carlsund, Janni Boeriis Lindkvist Andersen, Kathrine Vohlert Garvold, Kasper Viuf, Martin Gemzøe, Mark Sørensen, Søren Ingvarsen.

Hjemmehjælp & rengøring

Karen Marie Karup, Laura Schjødt Frimann, Majbrit Fig Tellstrøm, Mathias Rosendal Böhlers, Signe Græsbøll Christensen, Sofie Rasch Lauritsen, Tina Julius Zastrow, Tove Thøgersen. Ahmad Alnemr, Britta Kirkegaard Madsen, Charlotte Aspmann Jensen, Flemming Overgaard, Inge Jensen, Isla Johan Paetridge Høper, Joan Steen Sørensen, John Rosenberg.

Køkken

Abdirahman Mohamed, Carina Pedersen, Filip Aurel Corvin, Hristo Dinkov Ivanov, Kasper Holm Pedersen, Line Kjær Stensgaard, Lisbeth Bækgaard Christensen, Lotte Dideriksen, Johan Schrøder Hejlesen, Juri Murakami, Marco Bonacci, Maria Berg, Martin Hybert Andersen, Pernille Mejenborg Pedersen, Susanne Christiansen, Torben Simonsen.

Pedel

Allan Lykke Cronquist Christensen, Benny Jensen, Benjamin Tandrup Sørensen, Bjarne Bruus Kristensen, Hans Henrik Hansen, Jeppe Glasdam, Kristian Mandal, Kurt Ankerstjerne, Mads Bøgild Jensen, Martin Lundgren Bilstrup, Max Rood Nielsen, Michael Nielsen, Morten Dam Jensen.

Værft & Hou Søsportcenter

Claus Bevan Reimann, Julius Adrian Hintze, Nadia Carstens, Lis Kronborg Jensen, Thomas Kærskov Brix.

Vandhalla

Alexander Agesen Boes, Andreas Kær Rasmussen, Christian Boes, Frida Valentin Rafael, Mihaela Chivescu, Nicoleta Nestiutu, Nicolai Kastrup Martinussen, Sarah Lykke Mildahl Nielsen, Sune Loft Jensen, Valdemar Skaade.

Skolens bestyrelse

Formand

Jonas Dahl Vanførefonden
Avnbølvej 9, 8240 Risskov

Øvrige bestyrelse

Kim Nøhr Skibsted, næstformand. Vanførefonden
Voldbækvej 3B, 8220 Brabrand

Susanne Olsen. Bevica Fonden
Skovgårds Allé 189, 3500 Værløse

Marianne Kofoed Bevica Fonden
Linnésgade 18, 1. sal, 1361 København K

Mikkel Bundgård DHF
Delfivej 44, 8530 Hjortshøj

Rikke Kastbjerg DHF
Eskebækparken 9, 1.tv., 8660 Skanderborg

Gitte R. R. Nielsen DHF
Bogensevej 85, 5464 Brenderup

Wilton Jensen Elevforeningen
Bakkedraget 8, 7490 Aulum

Jens Bork Elevforeningen
Vestervænget 39, 7323 Give

Peter Skov Jørgensen Muskelsvindfonden
Gydevangen 36, 7120 Vejle Ø

Ghita Tougaard PTU
Charlotte Amalievej 10, 8920 Randers NV

Jørgen Knudsen Spastikerforeningen
Asgårdvej 11, 7800 Skive

Allan Krogh Paludan Malver. Teknologi- og Kulturforeningen
Banevej 3, 8320 Mårslet

Per Jacobsen Teknologi- og Kulturforeningen
Askelunden 16, 8300 Odder

Skolens revisor

Steen Pedersen BDO ScanRevision
Birk Centerpark 30, 7400 Herning

egmont højskolen

Egmont Højskolen
Hou • 8300 Odder
tlf. 87 81 79 00
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk